

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Junij/julij 2009, letnik XI, številka 6/7

stran 6

Nova igrala v Šentvidu

stran 11

Krašnja skozi čas

stran 15

Intervju: Anastazij Živko Burja

Marché
RESTAURANT

IŠČEMO NOVE SODELAVCE

Za delo v prijetnem okolju restavracije Marche Lukovica

Kontaktna oseba: Marjan Zadnikar,
gsm: 051/606 100 ali 01/72 96 530
e-pošta
marjan.zadnikar@marche-restaurants.com

Delo nudimo za določen in nedoločen čas.

• sveže
• hitro
• zdravo

marche-restaurants.com

pri Čebelici
gostilna & sobe
Čebelarški center Slovenije
Brdo pri Lukovici 8

Odprto vse dni v tednu. Vabljeni!

Za vas smo odprli nov letni vrt.
Preživite prijetne trenutke pri nas.

Za rezervacije pokličite 01/72 96 113

Čebelarški center Slovenije:

- 120 sedežev v gostilni • 60 sedežev na letnem vrtu • prostor za zaključene družbe
- 10 prijetno opremljenih sob • specialitete z medom, domača kuhinja • medica, medeni liker, medeno žganje, medeni borovničev, medena penina, medeni sok • sončna terasa

AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o. Slamnikarska 3b
1230 Domžale
01/724 84 20

Poletni tečaji CPP 06. 07. 2009
17. 08. 2009

Prijave sprejemamo na 031 209 501
ali na e-mail: avtosola.loncar@volja.net

GOSTILNA * PIZZERIA * PIVOVARNA

FURMAN

Lukovica
041 629 523 ali 01 7236 736
Več informacij na www.gostilnafurman.si

Gostilna
"Pri BEVCU"

Vabimo vas na odlična domača kosila in večerje.

Dušan Jemec s.p.
Stari trg 10, 1225 Lukovica
tel. 01 7235 146, gsm: 041 532 483

DELOVNI ČAS:
od poned. do sobote, od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
SREDA ZAPRTO

FRIZERAJ

Irena Pogačar s.p. Ljubljanska 104, Domžale, 01 724 15 00

www.frizeraj.si
info@frizeraj.si

Topli dnevi in prijetni večeri ...

... so moj najljubši del leta, vabljeni vrtovi gostinskih lokalov kar kličejo po tem, da si privoščimo kavico v družbi prijateljev in se prepuščamo božanju sončnih žarkov in nežnemu pihljanju vetra. Srečni smo lahko, da imamo zelo blizu obalo, morski zrak prav zdravilno vpliva na naše počutje, hlad hribov in gora pa nam je tudi kot na dlani. Tudi v naši občini lahko najdemo številne prijetne kotičke za preživljanje prostega časa in sproščanje. Saj veste, za kakovostno preživljanje prostega časa ni treba odpotovati v daljne dežele, ko klepetam s prijatelji, ki si privoščijo eksotične počitnice daleč stran od doma, nimam ravno občutka, da pridejo domov zadovoljni in spočiti. Po navadi je ravno obratno. Vrnejo se utrujeni in vse prevečkrat tudi razočarani, ker jim turistične agencije ponujajo čudovite fotografije idiličnih krajev, ki so daleč od realnega stanja. No, stvar posameznika in osebnih odločitev. Skratka, počitnice in dopusti so tu, želim vam, da se res dobro odpočijete in nabereite novih moči, saj bo jesen peštra, po besedah strokovnjakov tudi naporna. V mislih imam tiste, samooklicane strokovnjake, ki naj bi se totalno spoznali na trenutno gospodarsko situacijo. Če jim je verjeti, težko ocenjujem, prepričana pa sem, da ne smemo podlegati njihovim črnim napovedim. Predvsem priporočam dobro mero optimizma in poguma, pa bo. Če pa to pomeni, da se bomo morali pri svojem delu še malce bolj potruditi, pa tudi ni nič slabega. Vsi, ki ustvarjamo Rokovnjača, si bomo privoščili en mesec odmora, julija si bomo nabirali novih moči in kovali nove ideje, avgusta, ko bomo že napovedovali številne dogodke in prireditve ob občinskem prazniku, ki bo septembra, pa spet pridemo v vaše domove. Do takrat pa vse dobro in pazite nase. Vaša urednica

KATARINA KARLOVŠEK

Vsebina

Uvodnik	3
Vesti iz občinske uprave	5
Praznik v Šentvidu	6
Rokovnjači v srednjeveškem Kamniku	8
Jubilejni večer Šentviškega zvona	10
Sprehod po Krašnji	11
Na obisku pri starejših	14
Intervju: Anastazij Živko Burja	15
Dogodki v naših krajih	16
Šport	27
Politika	29
Pisma bralcev, zahvale	31

Turistično lepševalno društvo Brdo-Lukovica

vabi na

KRESNI VEČER v Rokovnjaški gozdiček

v sredo, 24. junija 2009 ob 21. uri.

Kulturni program:

Spomini na kresovanje skozi čas
Pevski zbor Janko Kersnik, Lukovica
Ljudski pevci iz Krašnje

Okušali boste lahko tudi rokovnjaški golaž.

Prijazno Vas vabimo v soboto,

18. julija 2009,

ob 20. uri, na

GASILSKO VESELICO NA TROJANAH.

Ob vsakem vremenu bomo za vse potrebno v in ob šotoru poskrbeli

VILI RESNIK

s spremljevalno glasbeno skupino in

TROJANSKI GASILCI.

Vabljeni na gledališko predstavo

Maček Muri

v nedeljo, 28. 6. 2009 ob 17. uri

na Domačijo »Rus«
v izvedbi družinskega gledališča Kolenc.

OBVESTILO

Upravna enota Domžale obvešča kandidate, ki bodo opravljali voziški izpit in ostale uporabnike Izpitnega centra Domžale, da bo Izpitni center Domžale od 20.07.2009 do 31.07.2009 zaprt zaradi kolektivnega dopusta.

Rokovnjač Glasilo občine Lukovica

Prijetno poletje vam želi uredništvo glasila Rokovnjač

foto: Ivan Petrič

Naslednja številka Rokovnjača izide **28. avgusta**, rok za oddajo prispevkov je **17. avgust**. Svoje prispevke lahko pošljete po e-pošti na naslov **rokovnjac@lukovica.si** ali **katarina@rta.si**, po pošti ali jih oddajte v nabiralnik uredništva, GSM urednice 051 365 992.

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemo vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Katarina Karlovšek; uredniški odbor: Milena Bradač, Danilo Kastelic, Rok Avbelj, Leon Andrejka; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992, uradne ure vsako prvo sredo v mesecu od 17. do 18. ure; jezikovni pregled: Vesna Muhič; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglasnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici: Nina Vrankar.

Na podlagi Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 96/02), 16. člena Statuta Občine Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 1/01) in Pravilnika o sofinanciranju programov na področju kulture v Občini Lukovica (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 4/05) Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju kulture za leto 2009, ki jih bo Občina Lukovica sofinancirala iz občinskega proračuna.

1. Iz proračunskih sredstev se bodo sofinancirale naslednje vsebine:

- redna dejavnost registriranih kulturnih društev oziroma njihovih sekcij oziroma kulturna dejavnost v drugih društvih, ki imajo v svoji dejavnosti registrirano tudi kulturno dejavnost;
- kulturna dejavnost predšolske, osnovnošolske, srednješolske in študentske populacije v delu, ki presega šolske vzgojno-izobraževalne programe;
- izobraževanje strokovnih kadrov za vodenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti;
- kulturne prireditve;
- nakup instrumentov;
- drugi programi in projekti, ki dokazujejo vsebinsko učinkovitost s področja kulturnih dejavnosti.

2. Na razpisu lahko sodelujejo naslednji izvajalci kulturnih programov:

- kulturna društva;
- ostala društva, ki imajo v okviru svoje dejavnosti registrirano kulturno dejavnost;
- javni zavodi s področja vzgoje in izobraževanja.

3. Izvajalci kulturnih programov morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da imajo sedež v Občini Lukovica;
- da so registrirani za opravljanje programov na področju kulture in s svojim dosedanjim delom izkazujejo pričakovano kakovost;
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske možnosti za uresničitev načrtovanih aktivnosti na področju kulture;
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot to določa Zakon o društvih;
- dejavnost opravljajo na neprofitni osnovi;
- poslujejo v skladu z zakonskimi predpisi in statutom;
- občinski upravi vsako leto redno predložijo poročilo o realizaciji programov.

4. Obseg razpoložljivih sredstev: na razpolago je 20.200 EUR, od tega 4.100 EUR za nakup instrumentov.

Za nakup instrumentov se lahko prijavijo instrumentalne skupine oz. društva, katerih št. aktivnih članov presega št. 20.

5. Razpisno dokumentacijo s priloženimi obrazci lahko dvignete na Občini Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, pri svetovalki župana za družbene in društvene dejavnosti ga. Ireni Strmšek v času uradnih ur, in sicer od

26. 6. 2009 do roka za oddajo prijav. Razpisna dokumentacija bo na voljo tudi na spletni strani Občine Lukovica www.lukovica.si.

6. Rok za prijavo na javni razpis je najpoznejše do 24. 7. 2009 do 12.00. Za pravočasne se bodo šteli vse vloge, ki bodo do roka prispele na sedež naročnika.

7. V roku prispele popolne in pravilno izpolnjene prijave bodo ovrednotene v skladu z merili in kriteriji za sofinanciranje programov ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v Občini Lukovica.

8. Kandidati bodo o razpisu obveščeni v 30 dneh od odpiranja vlog.

9. Prijave z izpolnjenimi obrazci pošljite na naslov: **Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, v zaprti kuverti s pripisom »javni razpis – SOFINANCIRANJE PROGRAMOV S PODROČJA KULTURE ZA LETO 2009 – ne odpiraj.**

10. Podrobnejše informacije lahko dobite pri svetovalki župana za družbene in društvene dejavnosti, ga. Ireni Strmšek (tel. 72 96 310).

ŽUPAN

MATEJ KOTNIK, l. r.

POPRAVEK

Občina Lukovica je v majski številki glasila Rokovnjač podala prispevek »ODOBRENI PROJEKTI ZA LETI 2008 IN 2009, OBJAVLJENI NOVI POZIV ZA LETO 2010«.

V preglednici odobrenih projektov je prišlo do tiskarskega škrata pri višini odobrenega zneska sofinanciranja dveh samostojnih projektov, ki jih je LAS Srce Slovenije odobril v letu 2008. Pravilni podatki torej so: za projekt »Zaklad Črni graben« (prijavitelj: KGZS, Zavod Ljubljana) so bila odobrena sredstva v skupni višini 7.000 EUR, za projekt »Ekološki uvajalni in izobraževalni dnevi« (prijavitelj: Združenje ekoloških kmetov Zdravo življenje Lukovica) pa sredstva v skupni višini 9.000 EUR.

Za neljubo napako se opravičujemo vsem prizadetim.

OBČINSKA UPRAVA

Čestitke ob prazniku

Čestitke vsem občankam in občanom ob dnevu državnosti. Želim vam tudi prijetno poletje in sproščujoč oddih, vsem šolarkam in šolarjem pa prijetne počitnice.

MATEJ KOTNIK, ŽUPAN

OBVESTILO

V prejšnji številki občinskega glasila je bil objavljen poziv občanom, v katerem smo prosili, da preverite veljavnost svojih osebnih dokumentov.

Glede na to, da večjega odziva oz. povečanja števila strank nismo zaznali in da se bliža čas poletnih dopustov, vas znova pozivamo, da pravočasno preverite veljavnost svojih osebnih dokumentov.

Če vam je že ali vam bo veljavnost osebne izkaznice, potnega lista ali vozniškega dovoljenja potekla, vam priporočamo, da čimprej stopite do najbližje upravne enote v Republiki Sloveniji in vložite vlogo za zamenjavo oz. podaljšanje ustreznega dokumenta. Da bi se izognili gneči, do katere prihaja pri urejanju teh zadev v poletnih mesecih, vam priporočamo, da to storite čim prej.

Uradne ure Upravne enote Domžale so:

ponedeljek in torek od 08.00 do 15.00
sreda od 08.00 do 12.00 in od 13.00 do 18.00 in v
petek od 08.00 do 13.00.

www.upravneenote.gov.si/domzale/
e: ue.domzale@gov.si
Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale
t: 01 722 01 00, f: 01 724 21 04

UPRAVNA ENOTA DOMŽALE

Tradicionalno srečanje župana z župniki

Letošnje tradicionalno srečanje župnikov, ki opravljajo pastoralno delo na območju Občine Lukovica, z županom Matejem Kotnikom je bilo v sredo, 13. maja. Srečanja so se udeležili: g. Andrej Svete, g. Anton Potokar, g. Drago Markuš in g. Avguštin Klobučar.

TEKST IN FOTOGRAFIJA: IRENA STRMŠEK

Župan je zbranim predstavil najpomembnejše dosežke lanskega leta in načrte za letošnje leto. »Potreb je ogromno, denar pa je vedno omejen,« je dejal župan. Tudi župniki so

bili enotnega mnenja, da je pomoč občine vedno dobrodošla, saj so investicije pogosto preveliko breme za župnijo in vernike, tudi v prihodnje bi jim veliko pomenilo, da bi še naprej imeli posluš za obnovo cerkvenih objektov, ki niso dragoceni le za vernike, ampak za vse ljudi, saj gre za pomembne kulturno-sakralne spomenike, ki jih imamo v naši lukoviški občini. Srečanje je potekalo v prijetnem in sproščenem pogovoru, na koncu so se župniki županu iskreno zahvalili za vsakoletni sprejem.

V občini Lukovica bomo postavili veliki pano, kjer bomo predstavili občino, lahko pa se na njem predstavite tudi Vi.

Spoštovane obrtnice in obrtniki, podjetnice in podjetniki!

Zamisel, da bi svojo občino predstavili na posebnih panojih, je uresničilo že mnogo občin. Zdaj imamo priložnost, da jo uresničimo tudi mi. In prav je tako! Na območju občine imamo namreč kar nekaj naravnih, kulturnih in turističnih znamenitosti, do velikih in malih, a praviloma uspešnih pravnih oziroma fizičnih oseb.

Predstavitveni pano bo stal na najbolj obiskanem mestu, tam, kjer ljudje hodijo peš in se vsak lahko ustavi, saj ni namenjen mimobežnemu učinku reklamnih sporočil. Na panoju se lahko predstavijo le pravne oziroma fizične osebe iz naše občine, in sicer z nazivom, lo-

gotipom, sliko, naslovom in kratkim besedilom.

Predstavljena bo občinska karta in njene znamenitosti, na panoju pa se lahko pod izredno ugodnimi pogoji predstavite tudi Vi. S svojim sodelovanjem si boste povečali poslovne možnosti in se predstavili kot pomembni del občine, obenem pa pokazali svojo pripadnost občini.

Za sodelovanje se prosim obrnite na direktorja podjetja Černič Marketing, g. Jurija Černič, tel. št. 01 5428 741, elektronski naslov: jure.cernic@siol.net.

ŽUPAN OBČINE LUKOVICA
MATEJ KOTNIK, l.r.

KLAPA MALI GRAD
Kamniki

KONCERT DALMATINSKE GLASBE
gostje: Tamburaški orkester Vrhpolje
Grad Tuštanj, četrtek, 2. julij 2009 ob 20.30
info: www.klapamaligrad.si

Lekarna Vir, Čufarjeva 23, 1230 Domžale, Tel.: 01 724 45 82

V Lekarni Vir se že čuti poletno vzdušje.

Čakamo vas prijazni farmacevti, pripravljeni dati odgovore na vsa vaša vprašanja glede počitnic:

- kako brezskrbno na potovanje
- kaj potrebujemo za majhno potovalno lekarno
- kako uživati na soncu brez škodljivih posledic

DOBRODOŠLI v Lekarni Vir vsak delavnik med 8. in 19. uro in ob sobotah med 8. in 12. uro.

MIZARSTVO AVBELJ

izdelava pohištva po meri

Avbelj Milan s.p.
Stegne 1, 1251 Moravče
tel.: 01/723 14 76
GSM: 041/641 446
www.mizarstvo-avbelj.si

36. srečanje lovskih pevskih zborov in rogistov, odkritje spominskega obeležja prof. dr. Stanislavu Bevku ter otvoritev otroških igral

Praznično v Šentvidu

Šentvid, 13. junij 2009 – Občina Lukovica, Lovska družina Lukovica, Lovska družina Trojane-Ožbolt in Lovska zveza Slovenije so bili organizatorji koncerta v okviru 36. srečanja lovskih pevskih zborov in rogistov, ki je potekalo na sočno sobotno popoldne na Veidrovem trgu v Šentvidu. V okviru koncerta je bilo tudi odkritje spominskega obeležja biologu, šolniku in naravovarstveniku prof. dr. Stanislavu Bevku ter uradna predaja otroških igral v uporabo pri stavbi krajevne skupnosti Prevoje, ki jih je občina Lukovica pridobila v sklopu projekta Trkamo na vrata dediščine. KEKA POGAČAR, FOTO: MIHA CERAR

Slavnostna govornika na prireditvi sta bila svetnik **Franci Bernot** ter **dr. Marjan Toš**, sicer dolgoletni urednik revije Lovec, ki jo izdaja Lovska zveza Slovenije. Naslednje leto bodo praznovali stoletnico izhajanja revije, ki jo kot uradno glasilo zveze imela izjemno pomembno vlogo pri utrjevanju pomena slovenske lovske organizacije. Dr. Marjan Toš je svoj nagovor zaključil z mislijo: »Naj bo med nami več spoštovanja in prijateljstva.«

Odkritje spominske plošče

Oba slavnostna govornika sta veličastno odkrila tudi **spominsko ploščo dr. Stanislavu Bevku**, profesorju biologije, bil je tudi poljudnoznanstveni pisec in ljubitelj narave. Rojen je leta 1875 v Šentvidu pri Lukovici, bil pa je tudi soustanovitelj revije Lovec in Ribiško-lovskega vestnika. Bil je ustvarjalen lovski pisec in vrhunski lovski strokovnjak z občutkom za naravo in

sočloveka. Zagovarjal je lovskoviteško vedenje tako do sočloveka kot do divjadi. Stanislav Bevk je že več kot pred sto leti našel vse tiste vrednote, ki krasi jo in so v ponos tudi sodobnem lovstvu. Umrli je 1. marca 1956 v Ljubljani.

Na Veidrovem trgu je v osrednjem delu zazvenela pesem petih skupin rogistov in šestih lovskih pevskih zborov, tudi iz Hrvaške. Družita jih dve ljubezni – do glasbe in divjadi. Tako je iz našega kraja nastopil tudi pevski zbor Janka Kersnika ter v sklopu predaje otroških igral tudi otroci vrtca Medo.

Otroška igrala, ki so bila na ta dan predana svojemu namenu, so plod uspešnega projekta **Trkamo na vrata dediščine**, pridobljena iz evropskih sredstev na razpisu za razvoj regij. Vodja tega projekta je bila občina Dol pri Ljubljani, v projekt pa so bile vključene še občine Moravče, Trzin, Domžale, Komenda, Kamnik, Litija in Šmartno pri Litiji. Ob tej priložnosti je **predsednik**

Spominsko ploščo sta odkrila Franci Bernot in dr. Marjan Toš

Slavnostno rezanje traku in predaja igral svojemu namenu, predsednik krajevne skupnosti Prevoje Franc Dolinar in svetnik Franci Bernot

Slavnostni govornik je bil svetnik Občine Lukovica Franci Bernot

krajevni skupnosti Prevoje, Franc Dolinar povedal:

»Dovolite mi, da se kot predsednik krajevne skupnosti zahvalim tudi ostalim, ki so prispevali k dokončanju tega otočka, namenjenega naši prihodnosti, našim mladim občanom.

Vso travno rušo nam je podarilo, in kot sponzor položilo podjetje Vilar d.o.o. iz Doba, ki se je prijazno odzvalo na prošnjo župana. Občina je financirala še montažo igral, ki jo je izvedlo podjetje Vode iz Dola pri Ljubljani. Zahvaljujemo se tudi podjetju Termit iz Moravč.

Svoj delež pa smo prispevali tudi v krajevni skupnosti Prevoje, kjer smo priskrbeli za položitev pranih plošč, ki jo je izvedlo domače podjetje SGS Spahič ter podjetje Pučko d.o.o. iz Vrbe. Zahvaljujemo se tudi Srečku

Brvarju za postavitev umivalnika in položitev vodne cevi za vodnjak, ki ga bomo enkrat v prihodnosti lahko videli tukaj. Peskovnik pa je darilo Janka Poljanca in Franca Strmška iz Prevoj, podaljšanje mrežnate ograje pa sponzorstvo družbe Kotiko iz Prevoj.

Vsem malčkom želimo veliko zabave ob uporabi igral, tako starše kot tudi najmlajše pa lepo prosimo, da zanje lepo skrbijo in nanje tudi pazijo.

Naj ta prostor prinaša veliko veselja in brezskrbne igre! Hvala.«
Več fotografij o dogodku si lahko ogledate na spletni strani <http://www.lukovica.si/Idl>.

Tomaž Cerar, Predsednik Lovske družine Lukovica

Nova otroška igrala v Šentvidu

Gost na prireditvi je bil tudi predsednik Kmetijske gozdarske zbornice Slovenije Ciril Smrkolj

Igrala

POLETJE V SRCU SLOVENIJE

Dogodki na Domačiji Rus

03. 07. 2009 ob 18. uri – Otvoritev razstave – Poletje v Srcu Slovenije v malem

03. 07. 2009 ob 20 uri – Večer starogradske glasbe s tamburaško skupino Mlin"

05. 07. 2009 ob 14 uri – Predavanje o čebelarstvu, predstavitev čebelarstva na Slovenskem in degustacija medu.

07. 07. 2009 ob 18. uri – Delavnica: Srčna darila, Andreja Čokl etnologinja

08. 07. 2009 od 14.-19. ure – Slikarska delavnica: Spoznanje sebe skozi risanje, Metka Jarc

09. 07. 2009 ob 18. uri – Živeti s slepoto, Viki Vertačnik

10. 07. 2009 ob 18. uri – Delavnica: Izdelava pletenih src iz testa, Lipa Domžale

10. 07. 2009 – Country Banda

11. 07. 2009 od 8. do 14. ure – Boljši sejem in predstavitev rokodelcev

11. 07. 2009 ob 11. uri – Delavnica: Pravilno nabiranje zdravilnih rastlin, Metka Maček, zeliščarka in lastnica Eko vrta

12. 07. 2009 ob 17. uri – Gledališka igra: Čarobni klobuček, Družinsko gledališče Kolenc

14. 07. 2009 ob 19. uri – Predavanje Joša Medved: Kaj pa ljubo zdravje?

05. 07. 2009 od 14. do 19. ure – Slikarska delavnica z Metko Jarc

16. 07. 2009 ob 18. uri – Tri prste pod popkom: Večer erotičnih ljudskih pesmi

17. 07. 2009 ob 20. uri – Komiki,

združeni v skupino Komikaze, moderna stand-up komedija

18. 07. 2009 od 8. do 14. ure – Boljši sejem in predstavitev rokodelcev

18. 07. 2009 ob 16. uri – Srečanje in tekmovanje v balinanju z domačo ekipo v furmanskim gostilni Bevc v Lukovici, kjer bo hkrati potekalo tudi merjenje srčnega utripa.

19. 07. 2009 ob 16. uri – Ogled Zdravilnega Gaja Tunjice

20. do 22. 07. 2009 ob 17. uri – Delavnica za otroke: Živali na obisku

23. 07. 2009 ob 19. uri – Izbor slik iz fotografskega natečaja Darinke Mladenovič

24. 07. 2009 ob 20 uri – Večer citer in orglic s Cito in Jožetom Galič

25. 07. 2009 od 8. do 14. ure – Boljši sejem in predstavitev rokodelcev

26. 07. 2009 ob 17 uri – Gledališka igra: Piki je sam doma, Družinsko gledališče Kolenc

27. in 28. 07. 2009 ob 17 uri – Glasbena delavnica za otroke, Družinsko gledališče Kolenc

29. 07. 2009 od 14. do 19. ure – Slikarska delavnica z Metko Jarc: Utrip srca

30. 07. 2009 ob 18. uri – Ne videti, živeti: Delavnica o spoznavanju drugačnosti, Viki Vertačnik

31. 07. 2009 ob 20 uri – Ansambel Suha Špaga

Srednjeveški spektakel v Kamniku

Rokovnjači osvojili Kamnik

Letošnji že štirinajsti Srednjeveški dnevi v Kamniku so še dodatno zaželeli ob naših rokovnjačih, člani Športnega društva Zlato Polje so imenitno predstavljali Občino Lukovica v oblekah teh 200 let starih razbojnikov. V srednjeveških igrah brez meja, za Vrtomirjev prstan, so zmagali in se svojega uspeha prav po športno veselili. KEKA POGAČAR

Junaki dneva, člani Športnega društva Zlato Polje so osvojili Vrtomirjev prstan.

Predstavniki Lukovice, ekokmetija Gales na srednjeveški tržnici

Naša dekleta so pletla.

Vse tekmovalne ekipe

Veselje rokovnjačev ob zmagi

Tone Habjanič in direktorica prireditve dr. Andreja Eržen

Staro mestno jedro Kamnika je bilo v petek in soboto, 12. in 13. junija, v znamenju srednjega veka, organizatorji prireditve, Agencija za turizem in podjetništvo Kamnik v sodelovanju s Centrom za razvoj Litija, so prireditev organizirali že štirinajstič zapored. Vrhunec dogajanja so bile srednjeveške igre brez meja, poimenovane tekmovanje za Vrtomirjev prstan ter spektakel luči in ognja ob zaključku prireditve. Si-

cer je prireditev zaznamovalo veliko število nastopajočih glasbenih skupin, glumačev, piskačev in drugih rokovnjačev na različnih prizoriščih v mestnem jedru Kamnika ter srednjeveška tržnica.

Prava paša za oči so bili srednjeveški plesi, seveda ob spremljavi starodavne grajske glasbe, ki se je razlegala po celotnem prizorišču. Obiskovalce je najbolj pritegnilo

tekmovalje ekip v streljanju s kapulti in v drugih srednjeveških veščinah, spopadle so se ekipe iz Moravč, Lukovice, Litije, Komen-de, Kamnika in gostje iz Avstrije. Najboljši so bili Lukovičani z ekipo Rokovnjačev, ki so si v Kamniku uredili pravi rokovnjaški brlog, kjer so kot nekdaj pravi rokovnjači pred dvesto leti kuhali golaž in rogovili. Živahno je bilo po vseh ulicah starega mestnega jedra v Kamniku,

kjer so se na srednjeveški tržnici predstavljali ponudniki domače in umetne obrti s prikazi izdelovanja, posebnost tržnice pa je bila, da so bili vsi v srednjeveških kostumih, kar je še dodatno popestrilo prizorišče.

Člani Športnega društva Zlato Polje se zahvaljujejo **gostilni Bevc**, kjer so jim pripravili okusen golaž za seboj in **Turističnemu društvu Lukovica** za rokovnjaške kostume.

OPTIKA OČESNA AMBULANTA

Helena Dolinšek s.p.

Breznikova 15, Domžale Tel.: 01/7216-436
(Breza center)

Samostanska 14, Kamnik Tel.: 01/8317-005

Vinko: 031/795- 960
Marta: 041/456-672

www. **RETOS** .si

dne 30.6., 20.7., in 3.8.2009
ob 19.00 uri

pričnemo **BREZPLAČNI** tečaj CPP.

VABLJENI!!!!

tel.: 01 / 729 10 26
fax: 01 / 729 10 27
gsm: 040 / 77 80 00
e-mail: retos.avtosola@gmail.com
http://www.retos.si

AVTOSOLA

NISSAN QASHQAI

NJEGOVO MESTO JE V MESTU

ŽE ZA 18.250€

Qashqai združuje eleganten in kompakten dizajn, okretnost srednjega razreda in vzdržljivost športno-terenskega vozila. Pustite mu, da vam pokaže mesto, kot ga še niste videli. Sedaj s 5-letno garancijo!

Nissan Krulc
Cesta heroja Vasje 8,
1251 Moravče
Tel: 01 723 11 43
www.nissan-krulc.com

SHIFT_expectations

Poraba goriva kombinirano (l/100km): 5,5 - 8,4, emisija CO₂: 146 - 208 g/km. Garancija proizvajalca velja 3 leta oz. 100.000 km. Komercialna ponudba "5 let garancije" zajema 2-letno podaljšano garancijo, ki nastopi v trenutku, ko nastopi prvi od omenjenih kriterijev. Slika je simbolna. www.nissan.si

Jubilejni večer Šentviškega zvona

Pričakovali bi, da bi se ob odmevnem kulturnem dogodku, 20-letnici Šentviškega zvona, oglasilo kakšno novinarsko poročevalsko pero, ker pa slavnostni letni koncert domačega zbora zasluži stolpec vsaj v Rokovnjaču, se spet pohvalimo kar sami.

MOJCA STOSCHITZKY

V soboto, 16. maja, se je v toplem večeru vigradi do zadnjih kotičkov napolnila šentviška dvorana A. M. Slomška, tako da je pokala po živih in je še vrsta poslušalcev mirno in prikovano obstala zunaj in v predverju. Slavnostni letni jubilejni koncert ob 20-letnici MePZ z zborovodjem Karlom Leskovcem in gostujočim MPZ iz Nove Cerkve.

Odsotnega župana je na njegovo prošnjo s slavnostno pozdravno besedo nadomestil Jakob Jež, znan in uveljavljen slovenski skladatelj sodobne kompozicijske glasbe. Zahteven program je obsegal klasične svetovne mojstre, slovenske narodne in umetne pesmi ter skladbe iz sodobne popularne glasbe ob korepetitorju Primožu Leskovcu in citrarju Tomažu Plahutniku. Ob izbrani povezovalni besedi je s svojim prepoznavnim glasom bogatila večer Helena Urbanija ob sproščenem kramljanju s sovoditeljem Francijem Sevsčkom.

Gostujoči pevci so se predstavili z bogastvom slovenskih večnih narodnih in zračni valovi so odzvanjali v trepetu močnih energij skoraj dve uri. Vmes so bila podeljena Gallusova priznanja vseh treh stopenj. Zlata prejemnika sta bila tokrat Mojca Stoschitzky in Srečo Strehar. Vrstile so se čestitke sosednjih zborov ter funkcionarjev in dvorana je uživala v resnično kakovostni, polni, zlit, zvoneči interpretaciji jubilarja, s solisti Bernardo Pavlič, Miho Lenarčičem in Toneom Zajcem.

Kakor zvoneč odmev večernega zvonjenja, ki se po dolgem delavniku razlije prek polj in gozdov, da v ugašajočem dnevu nezavedno odzvanja v tolmunih duše – je v uvodni besedi nagovorila poslušalce Helena – in nadaljevala z 20-letno zgodovino zbora ob njegovi 20. pomladi. Zbor je zrasel iz energij slovenske zavesti, fante in dekleta je poiskala pesem, in to v času, ki je bil nabit s samozavestjo in novim upanjem slovenske pomladi. Takrat je 40 mladenk in mladeničev na pobudo Jane Strehar na avdiciji pri prvi zborovodkinji Metki Novak potrdilo svoje pevske darove. In delo zastavilo z drznim in vsestranskim predsednikom Darkom Stupico. Okrogli jubilej potrjuje, da ima pesem svojo moč, v kriznem času še posebej. Nekaj števil iz zborove kronike: 64 nepozabnih božičnih koncertov po vsej Sloveniji in na Dunaju, 10 Zvonariad, 9 srečanj

Šentvidov, 20 letnih koncertov doma, 3 CD-ji božičnih in narodnih napevov, publikacije, nastopi na Radiu Slovenija.

Poseben trenutek zahvale je bil namenjen zborovodji Leskovcu in predsedniku Stupici, ki je kot predsednik ugotavljal: »Danes občutim čast in ponos. Preživetje ljubiteljskega petja je vse bolj odvisno tudi od pomoči in iznajdljivosti posameznikov, zato kot največji uspeh čutim naše nepretrgano delovanje, ki povezuje 36 pevk in pevcev v homogeno skupnost. Z močno voljo in pravo mero idealizma najdemo pot iz občasnega malodušja in vse težjega usklajevanja časa. Tudi materialnim težavam kljubujemo z dobro organizacijo in zvestimi sponzorji. V 20 letih smo premnogim ljudskim in umetnim, domačim in tujim pesmim vseh žanrov vdihnili prepoznavni zven.«

Zbor je tokrat spet navdušil publiko in tudi številčno pomlajen pritrkoval novemu desetletju naproti.

Srečali smo se po 50 letih

Učence in učenci osmega razreda Osnovne šole Janko Kersnik, ki smo kot prva generacija osemletkarjev v šolskem letu 1958/59 zaključili šolanje in zapustili šolske klopi na Brdu, smo se v petek, 29. maja 2009, srečali v gostišču Čebelica na Brdu, kjer smo praznovali to lepo obletnico – 50-letnico zaključka osnovne šole. ORGANIZATORKE SREČANJA, FOTO: ROKOVNJAČ

Večina učenk in učencev se nas je točno ob dogovorjenem času zbrala pred gostiščem. Kakšno veselje, zadovoljstvo in sreča nas je prevzela ob tem snidenju; nekateri se namreč nismo videli tudi več desetletij, nekateri pa se videvamo kar pogosto.

Še posebno pa smo se razveselili prihoda naših spoštovanih učiteljic: gospe Ide Zupan,

gospe Antonije Šubelj, gospe Majde Lipovšek in gospe Jožice Košenina. Kakšno prisrčno srečanje po 50 letih; stiski rok, objemi in obujanje spominov na prvi, tretji in četrti razred.

Srečanje smo nadaljevali v gostišču z uvodnim pozdravom ter iskreno zahvalo našim učiteljicam, ki so (poleg pokojnih učitelj in učiteljev) s svojim predanim nesebičnim delom in razdajanjem znanja ter vzgojo prispevale, da smo uspešno zaključili šolanje in postali takšni, kot smo. V znak zahvale smo jim izročili skromen šopek. Nismo pozabili tudi naših pokojnih učiteljev in spoštovanega župnika, priljubljenega kateheta, gospoda Vinka Lavriča – v zahvalo za njihovo predano delo smo jim na njihove grobove na brdskem pokopališču prižgali svečke.

V nadaljevanju so se nam vrnil spomini na čas pred 50 leti, ko smo zapustili šolske klopi, v čas naše brezskrbne igrivosti, razposajenosti; v čas, ko smo komaj vstopali v svet, ko smo iz otroštva stopali v odraslost, v življenje, polni pričakovanj in sanj. Življenje pa je vsakemu izmed nas prineslo mnogo lepega in tudi kaj manj lepega in prijetnega.

Ob zdravici ob tej lepi obletnici in snidenju ter petju slovenskih narodnih pesmi smo sklenili, da se čez pet let znova snidemo. Vsi zadovoljni, srečni in veseli smo še dolgo kramljali in obujali spomine.

Sprehod skozi preteklost Krašnje

V nedeljo, 24. maja, je bila Krašnja drugačna. Za vselej pa smo drugačno podoba o njej dobili tisti, ki doslej nismo poznali njenih skrivnosti iz preteklosti. Koliko trgovin, gostiln in raznovrstnih obrtniških delavnic je bilo v Krašnji, koliko nenavadnih zgodb se je razpletalo in zapletalo ob tej starodavni furmanskem poti! Po njej so jezдили s konji, se vozili s kočijami, hodili peš ... S pomočjo KUD Krašnja, učencev krašenske šole in mnogih domačinov se je Krašnja v nedeljo vrnila v starodavne čase.

MARIJA DEMŠAR

smo se podali naprej po učni poti, smo se okrepčali z dobrotami, ki so jih pripravili pri Primatovih. Sedanjí gospodar Viktor pa nam je pokazal in predstavil kovačijo.

Pod cesto teče Vrbankov graben, ki izvira pod Korenom. V bližini izliva Vrbankovega grabna v Radomljo sta stala Mlinarjev (Podmiljščakov) mlin in žaga, ki ju danes ni več. Porušili so ju zaradi gradnje avtoceste. Leta 1827 je mlin še obratoval, mlevske naprave je poganjalo kar pet vodnih koles. Ko pa so sredi 19. stoletju začeli v Žikovcu kopati svinčeno rudo, so baje (po ustnem izročilu)

mlin preuredili za mletje rude, ki so jo tu prečistili in vozili v topilnico. Rudnik so kmalu opustili in mlin leta 1861 spet preuredili za mletje žita. Mlin je mlel do leta 1960.

Mlinarjeva žaga pa je stala že leta 1826, poganjalo jo je vodno kolo, pozneje elektrika. Žagali so do leta 1962. O vsem tem nam je pripovedovala Vera Beguš. Že smo pri drugem obrtniku. Franc Sušnik je izdeloval lesene pete, predvsem za ortopedske čevlje.

Ob potoku stoji kapelica, ki jo je dal zgraditi France Štrukelj. V kapelici je 170 cm visok kip Rožensve Marije. Zdaj lepo skrbi za kapelico Živko Burja.

Pa smo pri Šumovem vodnjaku. V njem je še vedno voda, vendar ga redko uporabljajo. Franc Šum rad pove kaj o svoji hiši in o Krašnji. Spet piškoti in pijača in pesem ljudskih pevcev. Pri Šum je bila tudi mitnica, kjer so pobirali mitnino od različnih tovarov (vino, maslo, žito, les ...). Mitnico so imeli dolgo v zakupu pri Tajčarju, kjer je bila tudi gostilna. Ker je občinski odbor v Krašnji menil, da mitnica na promet prinaša premalo mitnine, so jo okrog leta 1875 dali v zakup Opaltarjevim ali Birtovim. Pobrani denar je bil uporabljen za popravilo ceste. Pri Šum je bil leta 1800 rojen župnik Jožef Burger, ki je bil poleg svojega osnovnega poslanstva tudi pisatelj, pesnik in prevajalec in kot zanimivost, tudi Prešernov sošolec. Bil je zelo cenjen in priljubljen. Poleg šolskih in verskih knjig je izdal tri prevode vzgojnih povesti Krištofa Schmidta. Sodeloval je pri knjigi Krščanski nauk za slovenske šole, Sveto pismo nove zaveze in še pri mnogih drugih cerkvenih knjigah.

Pri Regin – tu sta bili gostilna in trgovina.

Že smo pri Žoharjevi kmetiji. Korosčevo domačijo je okoli leta 1840 kupil praded iz Podgore. Imel je mesarijo, ki ji ni bilo para daleč naokoli. Zato je prevažal meso z vozom vse do Celja in Ljubljane. Odprl je še gostilno in trgovino z mešanim blagom. Gostilna je obratovala do leta 1929, trgovina pa do leta 1945. Zgodovina domačije je segla tudi v današnji čas, saj je bila v nedeljo tudi tu obilna in odlična postrežba. Tu smo srečali tudi zgovorna dekleta iz začetka 20. stoletja. Nič

Kaj je spet novega ...»

Poseben vzrok je bil za to. Po Krašnji namreč poteka tudi del vodne učne poti iz projekta, ki so ga učenci PŠ Krašnja izdelali za razpis Heliosovega sklada za ohranjanje čistih voda in bili tudi nagrajeni. Prireditev se je začela s predstavitev projekta.

Vodno učno pot smo začeli na dvorišču Primatove – Kovačeve hiše. Da je bila tu kovačija, pove že ime, kovačnice pa so bile ob poti, kjer je potekal promet s konjsko vprego, seveda nujno potrebne. Do leta 1910 je bil v Krašnji kovač Pavle Lavrič, ki pa je po svojem odhodu v Ameriko kovačijo prepustil sinu Maksu. Ta je končal tudi podkovsko šolo in svoje mojstrsko delo opravljal vse do smrti. Kovaškega dela se je priučil tudi Maksov sin Viktor. Še se kdaj pa kdaj zasliši zven kladi-va, saj je kakšnega konja še treba kdaj pa kdaj podkovati. Preden

Pr' Pavlet

Trgovina pri Cerarju

se jim ni mudilo okopavati krompir. Kar klepetale so!

Pri Dragarju čevlje dela že tretji rod. Stari oče France Dragar je bil šuštar še v tistih časih, ko je bilo treba vzeti čevljarski stolček, dretu in usnje in se napotiti v domove, kjer so potrebovali čevlje. Ko je obul vso družino, pa drugam. Čevlje so mu prinašali tudi v popravilo, izučil pa je tudi več čevljarjev in poskrbel, da se je obrt ohranila do današnjih dni. Ljudska pesem »Midva sva čevljarčka dva« je bila kot nalašč za to okolje.

V Ferličevi hiši sta imela najprej gostilno in žganjekuho Francka in Pavle Klopčič, tu pa so pred vojno tudi stanovale učiteljice, ki so poučevale na naši šoli. V njej je bila tudi krojaška delavnica (Franc Oražem) in trgovina. Pozneje je hišo kupil kolar Štefan Levičnik. Ko se je Levičnikova družina leta 1976 preselila v novo hišo, se je za dve leti vanjo preselila šola. Pred hišo so bili lepo razstavljeni kolarski izdelki. Še en dokaz, kako Krašnjani živijo s krajem in so pripravljeni živjeti z veliko nareditvi, pa je tudi, da se je gospa predčasno vrnila s praznovanja, da nam je lahko pripovedovala o bogati preteklosti svoje hiše.

Lukčeva, zdaj Levičnikova štirna je bila dolga leta vir vode za mnoge krašnje družine. Vodo so zajemali z lesnim vedrom na dolgem kolu, po vojni pa je vedro zamenjala vojaška čelada. V štirni je še vedno voda.

Usnjarna, trgovina in gostilna pri Pavlet. Domačijo je kupil Karel Lavrič in si uredil usnjarno. Postavil je velike kadi, v katerih je strožil kože in jih izvažal celo na Češko in Saško. Imel pa je tudi gostilno. Domačijo je prodal Pavletu Klopčiču, do leta 1976 pa je bila tu

še gostilna. Sem je hodila na kosilo pisateljica Ilka Vašte, ki je bila učiteljica v vasi.

Iz veže se je oglasila ena izmed vaških klepetulj in povedala najbolj »sveže« novice. Delček tega, kaj vse se je v preteklosti dogajalo pod to streho, pa nam je povedal Marjan Štrukelj. Vsega pa ne, ker je zares vzel tisto, kar mu je še kot otroku zabičal oče: »Hiša mora imeti streho – kar slišiš za gostilniškim šankom ne raznašaj naokoli.« Na mize pred gostilno je postavil »litrek, iz katerih je nekdanj preteklo mnogo vina. Najbolj radovedni smo pogledali tudi noter, kjer se je čas ustavil. Vse je še tam. Zlahka si je bilo predstavljati, kako je bilo tukaj takrat, ko se je za šankom trlo ljudi, in skoraj slišati živahno gostilniško življenje. Med hišo in hlevom je še štirna, vodo so črpali s črpalko, vodnjak pa je zasut.

»Kaj takega ...?«

Pranje v Miklavčevem grabnu

Tudi pri Opaltarjevih pa so imeli trgovino, trafiko in skladišče tobaka še v času, ko so bili pri nas Francozi. Ko so nekoč Krašnjani pred francoskimi vojaki pobegnili v gozdove in s seboj odgnali živino, da jim je ne bi vzeli, so se vojaki tako razjezili, da so raztrosili ves tobak po travniku. Od takrat si trafika ni več opomogla. V tej hiši je bila tudi pomožna pošta. Škoda, da Micke, ki je do letos živela v tej hiši, ni več.

V mizarški delavnici Štolfa izdelujejo pohištvo že od leta 1928. Oba mojstra, oče Jože in sin sta izučila veliko mizarjev, tudi Milanovega sina Mitjo, ki je delavnico zelo razširil in posodobil. Ogledali pa smo si lahko mizarско orodje in izvedeli tudi o življenju v Srbiji, kamor je bila družina izgnana.

Največkrat omenjeni furmanski dom pa je bil pri Motežet. Med

vojno so ga Nemci požgali. Ob cesti je stalo korito, v katerega je pritekla voda po lesenih ceveh. Še vedno je ohranjenih nekaj teh cevi in orodja, s katerim so jih izdelovali in popravljali. Eden izmed gospodarjev pri Motežet je bil zotlar, popravljalec komatov. Pri Motežet imajo zdaj ekološko kmetijo (kar smo okusili tudi na prireditvi in bili res presenečeni nad odličnimi domačimi dobrotami). Mama pa izdeluje predmete iz ličkanja: copate, predpražnike, zelo zanimive jaslce in še kaj. Spet so zapeli ljudski pevci in pod pridnimi rokami so se še malo podaljšale slamnate kite.

Pri Cerarju pa je bila trgovina. Otroci kar niso bili navajeni, da so bomboni na voljo v papirnatih »šknicnih«, a kaj dolgo obotavljali se tudi niso. V nedeljo se je tu namreč spet »prodajalo, barantalo, zapisovalo, zadolževalo ...« tako kot včasih. Trgovina je bila tu pred vojno, delovala pa je do leta 1948. Maks Cerar pa je imel tapetniško delavnico, tapetniško delo je nadaljeval tudi zet Brane Močnik, ki še kdaj pa kdaj poprime za to delo.

V tej hiši je bila doma Lucija Maselj, prva diplomirana babica v domžalsko-kamniškem okraju. Diplomirala je leta 1920 in je delo babice opravljala do leta 1964. Zelo lepo jo je predstavil njen vnuk Evgen Ličen. Med obiskovalci je bilo kar nekaj takih, ki jim je pomagala na svet/(so dvignili roke in jih je bilo kar veliko).

Iz furmanskih časov pa je zelo znana tudi Tajčarjeva gostilna. Pravijo, da je bila gostilna takrat, ko so vozovi noč in dan ropotali skozi Krašnjo, vedno polna. Furmani so vse dni in noči jedli in popivali, tako da je včasih v gostilni vsega zmanjkalo in večkrat so ponoči morali speči več pek kruha.

Imeli so tudi mesarijo in mitnico. Pri Juret, kjer je bila tudi stara gostilna, je bilo razstavljenih veliko stare steklenine, izvedeli pa smo, da je v njej rad posedal tudi pisatelj Jože Podmilščak. Prav tu je prisluhnil mnogim zgodbam vaščanov, ki jih je potem uporabil v svojih povestih o naših krajih in okolici.

Pri Martinkovc, kjer so staro hišo podrli (bila pa je bržkone ena najstarejših hiš v vas), je bila prva šola v Krašnji. Davnega leta 1857! V njej pa je učil župnik Jurij Varl.

Španova gostilna pa je bila po ljudskem izročilu najbolj znana iz obdobja, ko so bili pri nas Francozi. Pravijo, da je bil krčmar prijatelj rokovnjačev. In kdo so sploh bili ti zloglasni rokovnjači? To so bili fantje, ki so se skrivali, da jim ne bi bilo treba med vojake. Kadar so v gostilni prenočevali premožni Francozi ali francoski vojaki, je krčmar obvestil svoje prijatelje, ti pa so jih ponoči oropali in pogosto tudi pobili. Zakopali so jih kar v krčmarjevih kletih. Še mnogo pozneje, ko je bila tu šola, je zaleglo svarilo, da bodo kakšnega poredneža zaprli k Francozom!

V tej gostilni je prespal tudi sam cesar Franc Jožef II. Zadnji gospodar se je preselil v Ljubljano, razprodal posestvo, hišo pa so preuredili v šolo. V njej je bil pouk od leta 1859 pa vse do 1976, ko jo je potres tako prizadel, da so se morali izseliti. Šola se je začasno preselila v Levičnikovo hišo, medtem pa so zgradili novo, montažno šolo. Ker je bila stara stavba nevarna, so jo porušili.

Na vzpetini zelenice pa je stal **prvi gasilski dom**, v katerem je bila tudi dvorana za razne prireditve. Porušili so ga Nemci, zato da bi imeli boljši pogled iz šole in župnišča, kjer so imeli postojanko. Novega so začeli graditi že leta

Ljudski pevci

1950 in ker ga zaradi finančnih težav niso mogli dokončati, so ga dali v najem tovarni Vata (zdaj Tosama). V njem je bil obrat od leta 1961–1966, leto pozneje pa jim ga je gasilec le uspelo dokončati. V njem je bila tudi pomožna pošta. Pozneje je bil prostor namenjen skladišču trgovine, zato so začeli graditi še tretji gasilski dom, tisti, ki stoji danes, in sicer od leta 1990.

Spet so se od nekod vzele starodavne vaščanke s košem, kanglico in zibelko, klepetale, opravljale in od srca nasmejale občinstvo.

Že se je popoldne začelo nagibati v večer, ko smo se ustavili še v cerkvi. Krašenski župnik nam je zanimivo in temeljito predstavil zgodovino krašenske cerkve, obstoj katere po nekaterih virih sega celo v leto 1204. Nekoč je bilo ob cerkvi tudi pokopališče, ki pa so ga zaradi močvirnate zemlje in poplav prestavili. Iz cerkve smo odhajali ob prelepi pesmi ljudskih

Z zanimanjem smo poslušali Vero Beguš.

pevcev Kristjani Marijo častimo. A glej, v Miklavčevem grabnu pa že perejo! Tu je bilo namreč že včasih perišče, o čemer še pričajo stopnice, ki vodijo do potoka. Ob namakanju, ovijanju in spiranju imajo perišče spet ogromno povedati. Najmlajše pa obudijo staro pesem Peričice. Kdo pa tamle v potoku krade ribe? Aha, dva fanta, ki ju je zalotila dekla. K sreči imata na zalogi veliko izgovorov in domislic, a le za las sta ušla pljuskju vode iz škafe.

Pri sedanjih šoli pa se vodna učna pot zaključuje z otvoritvijo miniaturnega vodnjaka, ki ga je izdelal Franc Brate. Postavljen je ob trikrat pomanjšani Budnarjevi domačiji iz Zgornjih Palovč. Takšna je, kot so bile hiše pri nas pred približno 500 leti. Hišo so postavili učenci in starši leta 1995 ob projektu Stare slovenske hiše. Na ogled je bil še skrbno urejen muzej in razstava v šolski avli. V okolici je namreč še veliko zanimivosti (starodavno aj-

dovsko gradišče, najdbe kristalov, rutila, siderita ...).

Še ganljiva pesem ljudskih pevcev: Hiša s slamo vsa je krita ...

Da je »krašensko« popoldne tako lepo uspelo, se je treba zahvaliti zavzetim vaščanom, ki resnično niso skoparili ne z besedami in ne s postrežbo. Še enkrat so dokazali, kako se da s skupnim sodelovanjem pripraviti nekaj tako lepega in bogatega. Seveda pa bi brez Vere Beguš in njenega bogatega znanja ter smisla za raziskovanje in organizacijo mnogi davni utrinki kraja že zdavnaj utonili v pozabo. Z organiziranjem takih prireditev jih vedno znova in znova potegne na dan. Posebna zahvala tudi gospodu župniku, Antonu Potokarju, ki se je res potrudil pri predstavitvi krašeneske cerkve. Prav tako so polepšali popoldne ljudski pevci in igralci krašenskega kulturnega društva ter učenci podružnične šole. Škoda, da ni bilo več obiskovalcev tudi od drugod.

Otvoritev vodnjaka

kolumna:
Milena Bradač

Ena in dve je pet

Tako. Za nami je predvolilno napihovanje mišic, za nami so volitve v evropski parlament. Čeprav zelo nerada pišem o političnem dogajanju, mu pač kdaj človek kar ne more uiti.

Ampak prav zanimivo je poslušati izjave zdaj, po volitvah. Vse politične stranke tako v koaliciji kot v opoziciji so zmagale, vse so pridobile, vse neutrudno preštevajo, kupčkajo, primerjajo in vse zatrujejo, da so na boljšem (so se bolje odrezale) kot njihovi »tekmeci«. Vse so zmagale, vse so za »pet«. Vse trdijo, da je ena in dve pet, dve in dve pet, ena in tri pet. Kaj bi šele bilo, če bi na volitve odšla vsa polnoletna Slovenija. Ko bi jaz tako dobro znala seštevati v osnovni in srednji šoli in bi bilo to za učitelje prav, oj, bi mi šlo danes verjetno bolje (vprašanje, kako bi se počutila, če bi bila iste pameti, kot sem zdaj).

Jah, oni se prerekajo, se delajo pametne, podjetja pa propadajo. Saj vsi vemo, da so politiki v večini primerov krivi, da je tako. Krivi so za to, ker vedo, so vedeli in dopuščajo, da je tako. Ne verjemite jim, da niso vedeli, da niso bili s tem seznanjeni pravočasno. Eni imajo pač globoke žepe, eni preveč vedo o drugih in drugi o njih in tako je, kot je. Ne samo pri nas, povsod.

Še tam doli na črni celini, tudi tam doli med Indijanci. Tam je kriva predvsem Amerika. Najprej jim je vzela zemljo in svobodo, jim potem ponudila malce korenčka, jih zaprla v ograde, jih napojila z ognjeno vodo. Ko jim je presedlo in so se zavedli, kaj delajo z njimi, so se spet uprli, osamosvojili, pa kaj, ko niso vedeli več, kaj početi s svojo svobodo, delati so pozabili, stradali so in stradajo. Zdaj pa jim ta Amerika in še drug razviti (industrijsko, ne umsko) svet pošilja svojo industrijsko razvito, za njih nič več uporabno šaro in farmacevtske umotvore.

In kako lahko mi pomagamo našim podjetjem (tistim, ki še životarijo), da bodo preživela ta zelo resen in napet čas? Predvsem moramo kupovati naše domače izdelke, našo domačo hrano, naše domače napitke, če hočete tudi lepota. Naši domači izdelki in proizvodi so sledljivi, poznamo njihov izvor. Če malce pogledate naokrog, skoraj sama tuja imena trgovskih hiš in v njih tuji izdelki. Res marsikje cenovno zelo ugodno, ampak iz njihovih nalepk je tako težko razbrati, kaj je v njih, iz česa so izdelana na primer oblačila. Dobro premislite!! Dolgoročno vas bo verjetno še bolj udarilo po žepu (neustrezna prehrana prej ali slej napade vaše zdravje, marsikatera oblačila so »prefarbana in skupaj dana« s toliko kemije, ki počasi pronica skozi vašo kožo v telo, da boste pridelali najmanj alergijo).

Pa lepo pozdravljeni tja do konca avgusta. Želim vam lepe, sončne in ne prevroče poletne, počitniške in dopustniške dni.

Na obisku pri naših upokojencih

Člani Upokojenskega društva Lukovica imajo lepo navado, saj med letom vsaj enkrat obišejo in obdarijo svoje člane, ki so že dopolnili 80 let ali so bolni. Tudi tokrat sem se jim pridružila, skupaj s Francem Dolinarjem in Jelko Dragar smo obiskali tri njihove člane.

KATARINA KARLOVŠEK

Obiskali in obdarili smo **Ančko** in **Franca Grilj** iz Šentvida, gospa Ančka bo drugo leto dopolnila 80 let, Franc pa je okroglih osemdeset praznoval maja letos.

Takole smo zastavili: Jelka in Franc z darili

Ančka in Franc Grilj ter Jelka Dragar in Franc Dolinar

Nekaj korakov proč pa nas je z velikim veseljem pričakoval naš naslednji jubilar; obiskali smo **Jožeta Kepica**, ki je letos praznoval 87 pomladi. Prijeten in prijazen gospod nas je povabil za mizo, in spet smo prijetno klepetali, se smejali in seveda obljubili, da se naslednje leto znova oglasimo.

Jelka, Jože in Franc

Veselo razpoloženje na trgu v Lukovici

Odkar so pri gostišču Furman postavili trampolin, se po trgu v Lukovici ves čas razlega vriskanje in smeh razposajenih otrok. Pogled na zadovoljne in zdrave otroke je čudovit, ko pa jih dalj časa gle-

dam, skorajda tudi mene zasrbijo stopala, v meni se prebudi otrok. Sicer lastnik gostišča pravi, da razmišljajo, da bi postavili še dodatna igrala. Lepo in spodbudno!

KATARINA KARLOVŠEK

Intervju:

Anastazij Živko Burja

Anastazij Živko Burja je bil na čelu Občine Lukovica prva dva mandata v novoustanovljeni občini. Je podjetnik, ustanovitelj uspešnega podjetja M&P BURJA, d. o. o, s sedežem v Krašnji, kjer trenutno zaposluje 60 ljudi. Sicer je vodenje podjetja predal svojim sinovoma, še vedno pa je v podjetju zelo aktiven. Večina produktov izvažajo na evropske in svetovne trge, pohvalno pa je, da v trenutno težki gospodarski situaciji in posledično zmanjšanemu obsegu naročil, niso zmanjšali števila zaposlenih v podjetju.

KATARINA KARLOVŠEK

Predvsem me je zanimalo, kako zdaj, po skoraj osmih letih, odkar ni več župan, gleda in vidi Občino Lukovica, zato sem se odpravila k njemu na obisk. Sprejel me je v prostorih podjetja, kjer kar na 5000 kvadratnih metrih stoji veliko število najsodobnejših strojev za orodjarstvo in brizganje plastične mase.

Gospod Burja, kako se spominjate svojih začetkov županovanja v Občini Lukovica?

Občino Lukovica sem prevzel v težkem položaju, začeli smo čisto na novo, na petih kvadratnih metrih, kolikor je bila velika moja pisarna, brez vsega smo začeli delo. Že takoj sem v prostorskem planu predlagal poslovne cone, primerne našim krajem, saj je geografsko gledano naša občina zaradi svoje razkropljenosti izredno specifična. Ena cona je bila predvidena v Lukovici, druga pa v Krašnji. Danes je tam, kjer je bila predvidena poslovna cona, načrtovana gradnja stanovanjskih enot. Kot župan sem vodil občino tako kot podjetje, seveda govorim o načinu vodenja.

Leta 1995 ste bili izvoljeni za župana, na tem položaju ste bili osem let. Zdaj ste že v pokoju, a še vedno zelo aktivni. Kako vi ocenjujete trenutno stanje v občini?

Sam sem pri vodenju občine vedno izhajal iz znanja in izkušnji, ki sem si jih pridobil v podjetništvu, vedno sem na prvo mesto postavljal znanje. Torej, izobraževanje, ki se začne v vrtcu in nadaljuje v osnovni šoli. Ko sem bil župan, smo v takratnih razmerah postavili najlepši in najboljši vrtec v občini. Sicer smo planirali šestoddelčni vrtec, vendar nam je država priznala zgolj štiri-oddelčnega, kar je bila velika napaka.

Zame je to osnova, kako ljudi izobražujemo. Želel sem vzpostaviti krog pridobivanja znanja in vračanje izobražene mladine nazaj v naše kraje s tem, da se zagotovi zdravo poslovno okolje v naših krajih.

Vrtec in šola je trenutno največji problem v občini. V teh osmih letih se ni nič nadaljevalo na tem področju, nič ni bilo narejenega.

V vašem časopisu sem bral izjave svetnikov o problematiki osnovne šole, skrbi me to, kako nekateri sploh ne razumejo osnovnih stvari. Na

prostoru, ki je bil predviden za poslovno cone, je danes mišljena gradnja stanovanjskih enot, kar še povečuje problematiko vrtcev in šole. Še večji problem zaradi novega priseljevanja pa lahko nastane, ker imamo omejitve s pitno vodo in kanalizacijo. Potrebno je za deset let razmišljati vnaprej, ne pa razmišljati kratkoročno, to se je zdaj izkazalo pri osnovni šoli, ko se je resnično pojavil velik problem.

Ste ena redkih občin, ki nima podžupana. Dolgo časa ste bili brez direktorja Občinske uprave. Kako vi gledate na to?

Župan, če je še tako sposoben, ne more biti sam za vse, imeti mora občinsko upravo, ki ima svoje reference. Nekaj je pravna služba, finančna, pa splošne zadeve in tako naprej. Mi smo to imeli.

Vedno sem tudi zagovarjal, da morajo te funkcije opravljati ljudje iz našega kraja, in sicer iz enega razloga, ker jim ni vseeno za kraj in občino, ker tu živijo in so tu doma.

Kaj pa lahko pohvalite na občini?

Zagotovo bi pohvalil ureditev Lukovice in trg, ki je središče občine. Pohvalil bi tudi igrišča, to je mladim zagotovo všeč.

Vaše stališče o asfaltni bazi?

Mislím, da baze ne bo.

Kakšni so ljudje po vašem mnenju tukaj v Črnem Grabnu?

Tukaj smo posebni ljudje, tudi poseben kraj, saj tukaj in ljudje drugače razmišljajo. Jaz dnevno naredim veliko kilometrov, rad hodim okoli ter opazujem kraje in naravo, in povsod drugje se razvijajo, samo tukaj se o stvareh samo pogovarjajo.

Sicer sem se pa že v času županovanja zavzemal, da bi bila Občina Lukovica razdeljena na

dve volilni enoti, saj ljudje najraje podprejo kandidata iz svojega kraja, kar posledično pomeni, da kandidati iz manjših krajevnih skupnosti in krajev nimajo možnosti izvolitve, kar je narobe.

Kakšne priložnosti vidite za Lukovico v tem trenutku, skladno s situacijo, v kateri smo?

Ker ste omenila krizo, sem prepričan, da iz vsake krize pride ven tisto najboljše.

Občina Lukovica potrebuje manjše poslovne cone. Ljudje tukaj so sposobni in če jim bo dana možnost, da začnejo sami nekaj ustvarjati, se lahko iz tega začne razvijati podjetništvo. Če jim bo občina kaj nudila, bodo začeli delati tukaj, sicer bodo šli drugam.

Turizem ni donosen, donosne so odprte kmetije s ponudbo tistega, kar predelajo doma. Ljudje so že tako postali bogati, da izbirajo hrano, vejo, kaj je ekološka hrana. In če pripelješ ljudi iz mesta, gredo zelo radi na preprosto kmetijo, in to je veliki plus za tistega kmeta. Donosno bi bilo tudi Gradiško jezero.

Po osmih letih županovanja ljubezen in skrb do občine prav zagotovo ostaja, kaj ne?

Seveda, mimo tega ne gre, to se ti priraste k srcu. Ko nisem bil izvoljen, sem bil razočaran, mislil sem, da ljudje cenijo moje dobro delo. Jaz znam ceniti vrednote.

Za konec najinega pogovora bi vam dala prosto besedo, mogoče kakšen nasvet.

Za zaključek bi povedal, da je kriza dobrodošla. Želim si, da bi vsi razmišljali bolj optimistično. Predpogoj je, da se vsak najprej zamisli pri sebi, ni dovolj samo govoriti, bistvo je v dejanjih. To našo raznolikost bi morali imeti ves čas pred očmi.

Letno gledališče za otroke tokrat z izvedbo Pepelke

Letno gledališče za najmlajše na Domačiji Rus v Šentvidu je zadnji dan v maju že drugič navduševalo, tokrat s predstavo **Pepelka** v izvedbi družinskega gledališča Kolenc iz Vač. Drugačno gledališče, kot smo ga sicer vajeni, bi lahko poimenovali tudi animacijsko gledališče, kajti otroci so se kaj kmalu iz gledalcev spremenili v glavnega igralca, stranske igralce in statiste, drugi pa so s plesom in petjem popestrili predstavo.

KEKA POGAČAR

Več kot odlično so se zabavali vsi malčki, od čisto majhnih, ki so nežno poplesavali v svojih vozičkih, do tistih, ki gredo že proti koncu devetletke, seveda so imeli velik nasmeh na ustih tudi vsi starši ter bili enotnega mnenja, kako je lahko zgodba o Pepelki, sicer malce prirejena, še vedno noro zabavna in zanimiva. Prizorišče, Domačija Rus v Lukovici, obljublja tovrstne gledališke predstave skoraj vsako nedeljo po kosilu ob 16. uri.

Luka se je spremenil in se vživel v vlogo princa, bolj se je zgodba približevala koncu, več otrok se je preselilo na oder in postali so del predstave, bilo je zelo veselo in zanimivo doživetje.

Kmečke igre v Blagovici

Da je bilo čakanje na gasilsko veselico krajše, je Društvo podeželske mladine Blagovica organiziralo Kmečke igre.

V soboto, 13. junija, ob 16. uri so se v Blagovici začele Kmečke

igre. Prijavilo se je 10 skupin, ki so tekmovali v najrazličnejših igrah, kot so prenašanje orehov z žlico, iskanje jajc v senu, prenašanje bal, pretakanje vode itd. Celotne igre je spremljalo veliko zabave in veselja, da je bil boj za prvo

mesto skoraj neopazen. Uradna razglasitev rezultatov in mest je sledila na veselici; pokal za 3. mesto je domov nesla ekipa Društva študentov zootehnike, pokal za 2. mesto ekipa Društva podeželske mladine Moravče in pokal za 1. mesto ekipa Šalabajski. Čestitke!

ANDREJ LAVRIČ

Nihče ni zaostajal.

Vožnja sen.

Mladi gasilci so se pomerili

V soboto, 13. junija, so se v Moravčah pomerili mladi gasilci GZ Lukovica in dosegli odlične rezultate.

ANDREJ LAVRIČ

Nejc in David pri Hacetovi mokri

Dopoldne 13. junija je v Moravčah potekalo občinsko gasilsko tekmovanje za pionirje in mladince. Tekmovanje je poteklo v počastitev Matevža Haceta, prvega predsednika Gasilske zveze Slovenije še v času Jugoslavije. Iz Gasilske zveze Lukovica se je tekmovanja udeležilo samo 5, 10 iz Blagovice in 3 iz Prevoj pri Šentvidu. Pionirji so se pokazali v vaji z vedrovko in štafeti s prenosom vode ter pri tem zasedli prvo mesto za Blagovico, pionirke pa za Prevoje. Prvo mesto pri izvajanju Hacetove mokre vaje in štafeti z ovirami na 350 m dolgi tekmovalni progi so zasedli mladinci za Blagovico in mladinke za Prevoje. Veliko sreče na prihodnjih tekmovanjih in na pomoč!

Mladinke iz Blagovice v akciji

Velika gasilska veselica v Blagovici

Trinajstica je lahko tudi srečna številka. Tako zagotovo zdaj že vedo gasilci PGD Blagovica, ko delajo obračun sobotne veselice, ki je privabila veliko obiskovalcev. No ja, zagotovo so pripomogle tudi Vesele Štajerke, bogat srečelov ter lep tople poletni večer.

MILENA BRADAC

Blagoviški gasilci nujno potrebujejo novo gasilsko vozilo GVM za prevoz moštva. Vozilo stane dobrih 30.000 evrov in jih je v današnjih časih težko pridobiti. Tako je organizacija letošnje veselice tudi bila namenjena zbiranju denarnih sredstev za nakup novega prepo- trebnega vozila.

Gasilci se ob tej priložnosti zahvaljujejo vsem krajanom ter vsem sponzorjem v občini Lukovica in zunaj nje za denarne prispevke in bogate prispevke za srečelov.

Stoletje slovenske mobilnosti

100-letna zgodovina AMZS je globoko povezana z ljudmi iz naših krajev. Spomnimo se prvih pomoči na cesti, ki jih je opravil Silvo Andrejka s svojim motorjem, na katerega je znova sedel v dneh predstavitve ob 100-letnici AMZS, ki je potekala v Centru varne vožnje AMZS na Vranjskem v dneh od 12. do 14. junija. DJD

Nasmeh in darilo, ki si ga ob prihodu v center dobil, daje slutiti veliko pripravljeno uslužbenec, da gostje odidejo tako kakor vedno zadovoljni in veselo razpoloženi domov. In imeli smo kaj videti in preizkusiti. Poleg vsebine za motoriste, varne vožnje na simulatorju, vožnje po poligonu smo si lah-

ko ogledali pripravljeno razstavo zgodovine AMZS in se seznanili še z mnogimi drugimi ugodnostmi za člane AMZS. Ja, tudi na simulator nesreče smo se odpravili, se pognali s kolesi po poligonu, poskusili z očali prehoditi ravno črto, priznati je treba, da ni enostavno, si ogledali novosti na področju varnosti otroških sedežev Recaro in si z zanimanjem ogledali tudi vožnjo starodobnih motorjev in avtomobilov, ki jih je vodilo vozilo milice in AMZS, za volanom pa Silvo in Vladimir Andrejka. Poleg njih je na zvezi še kar nekaj zaposlenih iz naših krajev in mogoče delček tega, kar smo doživeli v teh sončnih dneh v organizaciji AMD Lukovica, pred začetkom šolskega leta vidimo tudi doma.

Silvo Andrejka s svojim motorjem

PGD Lukovica: sektorska vaja in (končno) veselica

23. maja je bil za PGD Lukovica lep dan. Pri Pečarstvu Avbelj v Lukovici so ob 18. uri izvedli sektorsko vajo, v kateri so sodelovala 4 društva od 5-ih. Manjkali so le Krašnjani. Po besedah vodij enot so Lukovičani pripravili razmeroma zahtevno vajo, v kateri so bile naloge natančno razdeljene. Pogasiti so morali požar drvarnice, iz nje rešiti dva ujeta požakodovanca, iz spremeljevalnega objekta umakniti delovni stroj, iz sosednje stavbe, polno nasičene strupenega plina, pa so morali rešiti mladeniča, ki je bil zastrupljen s plinom. Rok Avbelj

Vajo so nadzorovali pristojni in na koncu podali mnenje. Med samo simulacijo prave akcije se je pokazalo, da imamo v naši občini odlično izurjene gasilce, ki jim lahko zaupamo. Morda sta se pojavili le dve napaki, ki pa ne bi bili usodni. Prevojski gasilci so na vajo že prispeli z novim vozilom, ki je prava okrepitev ne le za PGD Prevoje, ampak za celotno zvezo oz. občino. Na vaji smo gledalci našli 6 vozil, med njimi tudi lukoviški gasilski kombi. Simulacija prave nesreče je lepa priložnost, da gasilci preverijo svoje znanje, gledalci pa dobijo občutek, da so gasilci požrtvovalni ljudje, ki obvladajo svoje delo. Je tudi prilika, da ljudje vidimo vso opremo v super tovrnjakih.

Uganete nadaljevanje dneva, večera? Končno je Lukovičanom uspelo izvesti gasilsko veselico. V tretje gre rado. Prvi poskus so

izvedli že lanskega junija, naslednjega pa septembra in obakrat ga je fantom vreme močno zagodlo. Tokrat pa je zabava le stekla. Veselica se je odvila na celotnem Starem trgu, goste so zabavali Vitezi Celjski, kar po mnenju obiskovalcev niso storili pretirano uspešno. Morda so za slabše vzdušje krivi tudi drugi dejavniki. Morda so bile mize preveč razkropljene in s tem celotno dogajanje. Trg je bil preveč osvetljen, ljudem zaradi teh razlogov ni bilo kaj prida do plesa. Vsekakor pa so bile cene malce nenavadne. Domače pivo je bilo 2,5 € – ni poceni (!), voda v plastenki 0,5 l pa astronomske 3 €, absolutno preveč! A kljub temu so se obiskovalci

Poškodovanci v varnih rokah

imeli lepo. Kljub temu so se nekateri znali zabavati. In verjamem, da se z mojo rahlo kritiko marsikdo tudi ne strinja. V povprečju pa vendarle. Sicer so gasilci prodali vse srečke, postrežba je bila dobro organizirana, hrana zelo okusna, pijača hladna.

V sklepu bi zapisal, da naj si v prihodnje še več ljudi ogleda sektorsko vajo, tisto, ki bo v bližini vašega doma, je koristno. Za kakovostno veselico, o kateri bi govorili v presežnikih, pa bi bilo, po videzu, treba nekaj malenkosti popraviti. Morda pa to niti ni cilj trške veselice.

Sicer simulacija, a na prvi pogled bi mimoidoči dejal, da gre zares.

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD
LJUBLJANA**Enota Lukovica
Lukovica, Stari trg 19**

telefon: 01/72-35-116

e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si

URADNE URE:ponedeljek, sredo, petek: 8^h–10^hsreda: 14^h–15^hKMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE**URADNE URE V ČASU DOPUSTA**

V juliju ter od vključno 21. 8. naprej bodo uradne ure po običajnem urniku.

Od 1. 8. do vključno 19. 8. bodo uradne ure na lokaciji v Lukovici samo v sredo, 12. 8. in 19. 8. ob običajnih urah. V vseh ostalih dneh (3., 5., 7., 10., 14., 17.) v tem času se lahko obrnete na KSS Moravče, Vegova ulica 7, ali pokličete na telefon 72-31-236. Uradne ure v Moravčah so enake kot v Lukovici.

Hvala za razumevanje!

PAVLA PIRNAT,

KMETIJSKA TERENSKA SVETOVALKA

**Blagovna in storitvena znamka
»Zakladi ČRNI GRABEN«****Aktivnosti za oživitev uporabe blagovne in storitvene znamke »Zakladi ČRNI GRABEN« so v maju doživele svoj vrhunec, njena promocija pa nas čaka v oktobru.** PIRNAT PAVLA, FOTO: KATARINA KARLOVŠEK

Pobudnica oživitve kolektivne blagovne in storitvene znamke »Zakladi ČRNI GRABEN« je Kmetijsko gozdarski zavod Ljubljana v sodelovanju z Občino Lukovica. Znamka je bila kot plod njunega sodelovanja ter finančne podpore GP Trojane registrirana že v letu 2002. Z njeno uporabo naj bi se povečala prepoznavnost celotnega območja občine Lukovica, saj dolina Črnega grabna geografsko zajema večino njenega območja.

Znamko lahko uporabljajo kmetje, čebelarji, podjetniki in društva za označevanje blaga in storitev s področja kmetijstva, gostinstva in turizma, ki so registrirani v naši občini.

Odtisnjena naj bi bila na embalaži izdelkov, na označevalnih tablah pred nastanitvenimi in gostinskimi obrati ali pred kmetijami ter na različnih promocijskih materialih.

V okviru projekta oživitve blagovne znamke

»Zakladi ČRNI GRABEN«, ki se bo prek LAS Srce financiral tudi iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, je v četrtek, 28. maja, potekala tudi delavnica za potencialne uporabnike znamke »Zakladi ČRNI GRABEN«. Dobro obiskano delavnico, ki je potekala v Gostilni in pizzeriji Furman in sta se je udeležila tudi dva svetnika, je vodila Katka Bohinc.

Vodja projekta za oživitev znamke Pavla Pirnat je predstavila osnutek Pravilnika o pogojih podeljevanja pravice do uporabe kolektivne blagovne in storitvene znamke »Zakladi ČRNI GRABEN«.

Prisotni so izvedeli, kdo si bo lahko pridobil pravico do uporabe znamke, v kakšnih oblikah se bo znamka uporabljala, podan je bil celoten postopek za pridobitev pravice do uporabe ter pravice in obveznosti uporabnikov. V posame-

**Boljši sejem
na Domačiji Rus**

Boljši trg v Šentvidu pri Lukovici: Vsa sobotna dopoldne pripravljajo boljši sejem ter sejem domače obrti. Vabijo vse, ki želijo karkoli prodati ali seveda kupiti.

znih točkah se je razvila zanimiva razprava, svoje pripombe na povedano pa so lahko podali tudi v pisni obliki. Sledilo je izpolnjevanje vprašalnika, s katerim smo želeli preveriti zainteresiranost za uporabo znamke.

Da je oživitev uporabe znamke tudi želja naših občanov, kažejo rezultati ankete, saj je 17 prisotnih zapisalo, da bodo znamko zagotovo uporabljali, 6 pa jih o tem še razmišlja.

Sledila je degustacija dobrot iz našega območja, ki jih je profesionalno in prijetno tudi za oko pripravila Gostilna Furman. Za degustacijo so svoje pridelke in izdelke prispevali nekateri potencialni uporabniki znamke: ekološka kmetija Lebar iz Trojan, kmetija Matjan iz Podmilja, ekološka kmetija Pr' Matožet iz Krašnje, kmetija Jergan iz Spodnjih Kosez, ekološka kmetija Mahkot iz Vidma, kmetija Lešar iz Prevoj, kmetija pri Rous iz Trnovč, Društvo podeželskih žena Lukovica, čebelarstvo Cirer iz Rafolč, čebelarstvo Zajc iz Spodnjih Prapreč, pivovarna Lukovica in pekarna Čemažar iz Lukovice.

Osnutek Pravilnika o pogojih podeljevanja pravice do uporabe kolektivne blagovne in storitvene znamke »Zakladi ČRNI GRABEN«, ki je bil pred tem obravnavan že na Odboru za gospodarstvo, Odboru za razvojne programe in regionalni razvoj, na Komisiji za kmetijstvo ter poslan v pregled in dopolnitev vsem svetniškim skupinam, je bil tako dopolnjen še s pripombami udeležencev delavnice. Pričakujemo, da bo po skrajšanem postopku sprejet tudi na naslednji redni seji Občinskega sveta. Tako bodo postavljeni tudi pravni temelji za uporabo znamke. **Vsi zainteresirani uporabniki blagovne znamke ste povabljeni, da oddate vlogo za uporabo najpozneje do 1. septembra.** Obrazec vloge bo v prvi polovici julija dosegljiv na spletni strani Občine Lukovica, dobili pa ga boste lahko tudi v tajništvu Občine ali na lokaciji Kmetijske svetovalne službe v Lukovici. Z vlagatelji, ki izpolnjujete pogoje, bodo v septembru sklenjene pogodbe o uporabi, v oktobru pa boste že lahko sodelovali na dveh promocijskih prireditvah – na sejmu Narava-zdravje na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani in na Lukovem sejmu v Lukovici.

Več informacij lahko dobite pri:

Pavla PIRNAT, KGZS – Zavod LJ, KSS Lukovica, tel. št.: 01/72-35-116, e-pošta: kss.lukovica@lj.kgzs.si

Katka BOHINC, Občina Lukovica, tel. št.: 01/72-96-318, e-pošta: katka.bohinc@lukovica.si

Pobudniki oživitve znamke Zakladi Črni graben: Tomaž Močnik, Katka Bohinc in Pavla Pirnat

Zaključni koncert Petre Cerar in Mihe Lončarja

Za slovo od Srednje glasbene šole Domžale oddelka Brdo, sta si Petra Cerar in Miha Lončar omislila kar pravi koncert skupaj s svojim prijatelji, ki so tako kakor onadva predani glasbi. Tako so dodobra napolnili dvorano kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici v četrtek, 21. maja, in imeli smo kaj slišati. DJD

Tokrat se je v vlogi povezovalke predstavila Lucija Koderman in delo ji je dobro šlo od rok, bolje od glasu. Seveda so bili poleg staršev, prijateljev in znancev prisotni tudi glavni krivci, da sta se mlada glasbenika z mnogimi prebitimi uricami z inštrumenti v rokah prebila do vrha, konca srednje šole. Tako smo na odru lahko opazili prof. Andrejo Humar in prof. Luko Einfalta ter v ozadju z vajetmi v rokah moža, ki je večino naših glasbenikov popeljal v vode teorije, prof. Tomaža Pirnata in so ob njegovi pomoči uspešno tudi izplavali. Vendar nista igrala samo Petra in Miha, ampak so se jima pridružili tudi njuni gostje. Tako so ob Petri zaigrale še Tanja Stražar in Laura Bartolj, Mihi pa je na

klavirju v pomoč priskočila Ana Stoschitzky, saj drugače skladbe Trepak iz baleta Hrestač štiri-ročno niti zaigrati ne bi mogel. Petra Cerar je s svojo flavto navdušila prav tako Miha Lončar z rogom in s klavirjem ter tudi na koncu skupaj z mladinskim pihalnim orkestrom Brdis nista pustila poslušalcev razočaranih, celo tako sta bila dobra, da sta dobila od dirigenta prof. Tomaža

Pirnat vstopnico za igranje v Brdisu in to nena- vadno, ampak takšno brez možnosti odpovedi. Še zahvala Petre in Mihe tistim, ki so spremljali njuno pot, pot k višjemu cilju, cilju, ki ju čaka v prihodnjih mesecih. Še prej pa hura počitnice so tu, vendar kolikor mi je uspelo v teh letih spremljati njuno glasbeno pot niti flavta niti rog ne bosta imela dolgih počitnic.

Za nami je prva sezona!

Ja, res je. Končana je prva pevska sezona komornega zbora France Marolt iz Lukovice. Lahko rečemo, da je bila sezona uspešna. Predstavili smo se na območni reviji, peli na novoletnem koncertu v telovadnici osnovne šole ... Seveda smo načrtovali še kar nekaj nastopov, vendar se vse to ni obneslo. Veseli smo, da smo vse to speljali, seveda brez odličnega vodenja Simone Košak še teh nastopov ne bi imeli. MARKO JUTERŠEK

Simona se spozna na domala vse. Je strokovni vodja zbora in hkrati tudi menedžer zbora, ob koncu prve pevske sezone je Simona povedala tudi tole: »Zaradi tako dobrih članov sem zmogla hitro postaviti na noge tale naš pevski zbor. Pevci in pevke ste zaslužni za to, da je zbor zaživel, kljub manjšim čerem na naši poti uspešnih plovcev in pevk, ki niso le kakovostni, ampak so tudi pripravljeni priskočiti na pomoč pri organizaciji.« Danes so naše organizacijske sposobnosti usmerjene v pripravo skupnega piknika ob koncu sezone, kjer bomo kovali načrte za drugo sezono. Člani zbora verjamemo, da bo druga sezona še bolj uspešna in da bomo pripravili svoj prvi pravi koncert in se tako samostojno predstavili javnosti. Obljubljamo pa vam tudi veliko dogodkov na drugih področjih, ki jih pokriva kulturno umetniško društvo France Marolt, kot so fotografske razstave ..., ob tej priložnosti bi se radi zahvalili Šentviškemu zvonu, ki nam je v prvih mesecih nudil prostore za vaje, vodstvu osnovne šole Janka Kersnika na Brdu, ki nam je z veseljem odstopilo prostore glasbene učilnice, na koncu pa še vsem, ki ste nas kakorkoli podpirali. Veselimo se druge sezone in nove popočitniške energije in elana. Že zdaj pa vabimo, če bi se nam še kdo hotel pridružiti, naj to le stori, v naši sredi so vsi dobrodošli!

Bobiaerobi na DM teku za ženske

Toplo pomladno (sedaj že poletno) vreme nas vse bolj vabi k razgibanju v naravi. Vadbo aerobike smo zamenjale s tekanjem okoli Gradiškega jezera pod strogim nadzorom našega vaditelja Bogdana. Da pa ne bi samo tekle v domačem okolišju, smo se ženske odločile, da se zopet udeležimo DM teka za ženske. Na progi v Tivoliju se nas je zbralo več kot 4100 udeleženk. BOBIAEROBI

Na predzadnji dan v maju je jutranje vreme bolj dišalo po dežju, vendar se je tik pred začetkom teka prikazalo toplo sonce. Kljub velikim gnečim na samem štartu, kot tudi med tekom na progi, smo razdaljo 5 km uspešno premagale vse. Nekatere bolj pripravljene so uspelo doseči izvrsten rezultat. Priložena slika je nastala po prečkanju ciljne črte in je dokaz, da nam pretečeni kilometri niso zadali prevelikega napora, vseskozi pa smo imele tudi močno navijaško podporo Bogdana.

Namen DM teka za ženske ni samo tekmo- vanje, temveč tudi druženje in zabava, saj nam je vseskozi ustvarjal odlično vzdušje ansambel Čuki, ter pevka Alenka Godec, nekaj pa smo seveda prispevale tudi ude- leženke. Prijetno razpoložene smo dan

zaključile v poznih popoldanskih urah, ter se odločile, drugo leto se zopet vidimo na startu. Vsak ponedeljek in sredo nas srečate na Gradiškem jezeru, kjer se pripravljamo na nove izzive v oktobru, ko bo Ljubljanski maraton.

KUD France Marolt – nova podoba

Že skoraj pol leta deluje naš najmlajši mladinski komorni pevski zbor Kulturno umetniškega društva France Marolt Lukovica. Kot ima vsak pevski zbor, društvo, ustanova svoj logotip, je tudi naš zbor moral ob ustanovitvi izbrati svoj logotip. MARKO JUTERŠEK

Skupaj s člani smo se odločili, da za logotip zbora izberemo delo naše pevke Maše Pelc, ki je s svojimi mirnimi rokami narisala pravišno podobo zbora, ki združuje mlade ljudi z ljubeznijo do glasbe. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili Maši, ki nam je rade volje priskočila na pomoč in prispevala svoj delež k prepoznavnosti zbora. Od zdaj naprej bo naš zbor še bolj prepoznaven s tako lepim logotipom. Tudi spletna stran je izdelana - prav tako jo je pripravil član zbora, treba je le še najti sponzorja, ki bo spletno stran finančno podprl. Tako bo KUD France Marolt prisoten tudi na svetovnem spletu in dejavnosti bodo predstavljene na spletu. Tudi za to se zahvaljujemo članu KUD France Marolt, ki pa ne želi biti imenovan, vendar vseeno hvala. Vse to je dokaz, da tudi ob manjših pevskih počitnicah komorni zbor ne spi!

Razstava starih prevoznih sredstev

Tudi če je vreme malo ponagajalo, so se najbolj pogumni lastniki starodobnih vozil v petek, 5. junija, pripeljali s svojimi lepotci na Domačijo Rus, kjer so pripravili razstavo starih prevoznih vozil. KEKA POGAČAR

Svoje fotografije starodobnih prevoznih sredstev je na ogled postavila fotografinja Darinka Mladenovič, upokojena poklicna fotografinja, ki ima ob sebi vedno fotoaparat.

Predstavila sta se nam tudi zbiratelja manjših starodobnih vozil: Robert Lavrič in Miha Trkman. Robert se s svojim konjičkom ukvarja že dobrih dvajset let. V svoji zbirki ima že 1500 avtomobilčkov. Njegov prvi avto je bil ameriški AMC, ki je bil tudi prvi avto te znamke v Sloveniji.

Tudi Miha je strasten ljubitelj manjših starodobnih avtomobilov. Začel jih je zbirati v osnovni šoli in to počne še danes. Njegova zbirka šteje 130 lepotev, prvi avto, ki ga je kupil pri 13 letih za polovico svoje žepnine, je bil lamborghini.

Na dvorišču Domačije smo si lahko ogledali starodobne kočije gospoda Resnika. S starodobnimi kolesi so se pripeljali člani društva Rovtarji iz Škofje Loke. Po dvorišču so se popeljali s kolesom iz leta 1870. Ena od zanimivosti, ki so nam jo povedali, je, da je bilo prvo leseno kolo narejeno leta 1817. Nič manjša paša za oči pa niso bili avtomobili, parkirani pred samim vhodom v Domačijo Rus. Videli smo ameriškega lincolna iz leta 1979, dolgega šest metrov, pantiaca iz leta 1948, pa še kakšnega iz leta 1952. Bili so res pravi lepote. Revije starodobnih avtomobilov so se

udeležili tudi člani kluba Codeli, kjer se zbirajo ljubitelji klasičnih in športnih vozil. S svojimi ohranjenimi avtomobili so se pripeljali tudi člani Zveze starodobnih vozil Slovenije. Tudi člani iz kluba Škofljica so se udeležili revije in nam zaupali, da imajo pri njih največje število starodobnih motorjev. Celó iz leta 1920. Z Vranskega so se pripeljali člani zveze Slovenskih veteranskih vozil, v zvezi premorejo 700 starodobnih vozil in 300 motorjev.

Med obiskovalci smo opazili tudi Zvoneta Dolenca iz Prevoj, ki se je prav tako pripeljal z enim od svojih starejših vozil.

Res je, da imamo tudi danes veliko lepih avtomobilov, vendar je tako elegantnih in posebnih, kot so bili včasih, res malo. Lepo jih je videti, posebna zahvala pa gre njihovim lastnikom, ki jih ohranjajo še vedno v voznem stanju in skrbijo za del naše zgodovine.

Biti dobra zgodba drug drugemu

Veselo in razigrano smo zaključili letošnje Slomškovo bralno priznanje s proslavo v kulturnem domu Antona Martina Slomška v Šentvidu pri Lukovici. Beseda uvoda je tudi tokrat pripadla župniku Andreju Svetetu, ki se je zahvalil vsem animatorjem za njihov vložen trud in bralce v jubilejnem 10. letu SBP spodbudil k branju duhovno bogatih in poučnih knjig. DJD

V goste so animatorji tokrat povabili patra Karla Gržana, ki je ob velikem zanimanju bralcev vseh starostnih skupin ugotovil, da mora za mlade bralce kaj več napisati. In vendar so mu dokazali, da so njegove knjige ne samo za branje, ampak so mu pripravili in zaigrali celo odlomek iz njegove knjige o tem, kako trenirati voljo. In ni tako enostavno, da veste, ne igrati, ampak trenirati voljo. Poleg povesti o kralju in bambusu smo iz odgovorov, ki so jih zastavili bralci, izvedeli veliko o njegovem življenju, o harmoniji življenja z naravo, o konjih, ki so prijazne živali, in še mnogo drugih zanimivosti. Priznanja in priložnostna darila sta tokrat podelila p. Karel Gržan in domači župnik. Bralci so prebrali v tem bralnem letu 376 knjig, v povprečju 7 na bralca, ki so jih predstavili na 30 sobotnih srečanjih. Poleg že znanih priznanj so letos animatorji v spodbudo drugim bralcem podelili še posebno pohvalo za skrbno in vzorno pripravljene izdelke, ki so jo prejeli Jan Dolinšek in Manca Dolenc v mlajši skupini, Kristina, Ema in Ana Oražem ter Lucija Gerčar v srednji skupini in Janez Meden ter Tina Dolinšek iz starejše skupine.

4. vaško srečanje krajevne skupnosti Rafolče na Gornjem hribu

V nedeljo, 14. junija 2009, od 12. ure naprej se je zbralo v sončnem vremenu na gozdnem travniku nad Rafolčami mlado, manj mlado in starejše prebivalstvo krajevne skupnosti Rafolče (vasi Straža, Dupeljne, Vrhovlje in Rafolče). Na srečanje je prišlo približno 250 udeležencev. Odseljeni krajani so se spet veselili znanih obrazov, precej priseljencev pa je sklepalo nova prijateljstva s staroselci. VIKTOR JEMEC

Razveseljiv je bil pogled na zelo veliko število otrok, ki so se razposajeno podili po mehki travi. Organizator srečanja je pripravil predvsem za mlade zanimive igre, kot so hoja na hoduljah, badminton, namizni tenis, hoja več naenkrat na drsečih smučeh itd., za starejše pa metanje podkev in balinanje.

Že tradicionalno sta se spopadli »ta vas« in »una vas« v vlečenju vrvi. Rezultat je bil neodločen, ker so enkrat zmagali iz »te vasi« moški, drugič pa iz »une vasi« ženske.

Najbolj pa je 'zažgal' improvizirani tobogan, kjer so gasilci pomagali z dovozom vode, da so se otroci sproščeno spuščali po politem polivinilu. Proga se je kar daljšala in na koncu polivinila je vse bolj spominjala na Rok Otočec, kar je dokazalo tudi nekaj starejših fantov in deklet, kako se da uživati tudi v blatu.

Obiskovalci so s seboj prinesli domače dobrote, ki so se razdelile in vsi smo uživali v različnih specialitetah.

Organizator srečanja ŠTD Rafolče se zahvaljuje vsem udeležencem za veselo druženje, sponzorjem in donatorjem za priboljške, vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, družini Kveder za uporabo travnika itd.

ŠTD Rafolče je še mlado društvo, saj gre šele v peto leto obstoja. Zagnani člani zelo aktivno delujejo predvsem na področju vzgoje in

razvoja športnih, turističnih in kulturnih dejavnosti, predvsem na področju KS Rafolče ter Občine Lukovica. Upajmo, da bodo še naprej dograjevali igrišče in društven prostor v dobrobit vseh, že zdaj pa nas vabijo na jubilejno 5. srečanje drugo leto.

Šahovski turnir v Domačiji Rus

V soboto, 30. 6. 2009, se je v prostorih Domačije Rus odvijal šahovski turnir za osnovnošolce. ŽAN JARC

Tekmovalo je 8 tekmovalcev iz Lukovice, Domžal in Mengša. Turnir je organiziral Žan Jarc s pomočjo Viktorja Jemca in Domačije Rus. Rezultati: 1. mesto Abe Aljaž, 2. mesto Abe Aljaž, 3. mesto Tomaž Pustotnik, 4. mesto Žan Jarc, 5. mesto Rok Pestotnik, 6. mesto Matic Juhant, 7. mesto Urban Štifter ter 8. mesto Jan Pogačar.

Zahvala Viktorju Jemcu za vodenje turnirja.

Igranje šaha je izrednega pomena še zlasti za otroke, saj izredno pozitivno vpliva na miselne procese. Na fotografiji so udeleženci turnirja z gospodarico na Domačiji Rus, Tanjo Šubelj.

Na srečanju

Rekreativci Sveta zdravja Zrnec v Podčetrtku

Po napornih, s smehom napolnjenih preventivnih vajah za odpravljanje bolečine v hrbtenici in v sklepih ter smernicah za preprečevanje osteoporoze in krepitvi kosti smo se zmenili za zaključni izlet.

VIKTOR JEMEC

V soboto 23. 5. 2009 smo se zbrali ob 7.00 na železniški postaji v Ljubljani. Direktorica ga. Barbara Zrnec je rezervirala kar vagon za vse skupine. Iz občine Lukovica, kjer smo se razmigvali na OŠ JK na Brdu, sta se udeležili izleta skoraj popolna 1. in 2. skupina. Po prijetni vožnji z zdraviliškim vlakom smo se varno in brez gneče pripeljali do sprostitve v termalnem bazenu. Direktorica Barbara nam je z baletno eleganco kazala krasne romantične vaje na suhem, ki smo jih malo težje izvajali v vodi.

Po kosilu smo se naplavali in se po 18. uri prijetno utrujeni odpeljali nazaj v Ljubljano. Na vla-

ku je g. Zrnec vzel kitaro. Ob orglicah in petju smo se zaobljubili, da se jeseni spet vidimo.

Udeleženci izleta ob vlaku v Podčetrtku

Popotovanje skozi Lukovico

Prelepo sončno jutro je bilo kot naročeno za današnji dan. Želeli smo se popeljati po Občini Lukovica in malo bolje spoznati njene skrite zaklade. Tukaj jih je zelo veliko in so tako blizu, nam pa tako daleč. Človek si enostavno težko vzame čas, da bi spoznal svojo bližnjo okolico in njeno kulturno dediščino. Vsak kraj ima zanimivo zgodovino in tudi Lukovica se s svojo bogato obdarjeno kulturno dediščino lahko pohvali.

KEKA POGAČAR

Da bi spoznavanje Lukovice bilo bolj zanimivo, smo v goste povabili tudi odgovorne urednike in novinarje regijskih časopisov, župana Občine Lukovica Mateja Kotnika in člane turističnih in kulturnih društev. Zbralo se nas je kar za dva avtobusa.

Začeli smo z jutranjo kavo, ki smo jo popili v **Domačiji Rus** in od tam ob 9.00 imeli odhod.

Prva postaja, na kateri smo se ustavili, je bila cerkev **sv. Vida v Šentvidu**. Tudi ime Šentvid nosi ime po tem zavetniku. Cerkev sv. Vida je baročna iz leta 1749. V njej je podoba Marije Pomagaj, ki jo je okronal ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. Poleg bogate baročne opreme je v cerkvi krstni kamen iz carrarskega marmorja, ki ga je cerkvi daroval grof Ceconi v zahvalo sovaščanom, ki so pomagali pri gradnji Bohinjskega predora. Pot nas je popeljala do **Breške hiše**, v kateri so v starih časih pobirali davke za samostane.

Od tam smo se odpravili do **cerkve sv. Luke**. To je ena od najstarejših gotskih cerkva na Slovenskem. Cerkev, ki je bila prvič omenjena leta 1524, in je tudi obnovljena. Na steni ima prečudovite freske, ki so obdržale do danes. Zelo akustična cerkev ima izredno zanimive skleptike. Strop, okrašen s posebnimi rožami, je res zanimiv za oči. Ena od zanimivosti je ta, da v cerkvi nimajo orgel. Imajo pa zato obnovljene narisane stranske oltarje.

Naslednja postojanka je bilo **Gradiško jezero**, ki je v zapisih že od leta 1939. Če se odpravimo na sprehod okoli jezera, je pot dolga 4,520 km.

Na poti proti **Golčaju** smo ob glavni cesti lahko videli tudi staro pošto, katere prvi upravnik se omenja leta 1585.

Cerkev sv. Neže iz 12. st. stoji na višini 690 m. Je najstarejša cerkev v Črnem grabnu. Postavili so jo graščaki iz Limbarske gore. Ponaša tudi z najstarejšim zvonom, ki je bil vlit v Benetkah in je še vedno v zvoniku. To je bila ena izmed najbogatejših cerkev v času turških napadov. Do 17. stoletja je cerkev lepo živela, potem pa je že začela životariti. Lastniki niso imeli potomcev, ki bi lahko prevzeli to

veliko graščino in je tako počasi prihajala v slabše stanje. Sv. Neža je bila zavetnica perjadi, kar lahko vidimo tudi po perju, ki ga drži v roki. Že ob samem vstopu v cerkev lahko vidimo, kako je obogaten z živimi barvami in kasneto okrašenim stropom. Strop, ki je sestavljen iz 78 kaset, daje cerkvi res poseben čar. Golčaj je kraj brez prebivalcev vendar ne osamljen. Tukaj poteka evropska pešpot tako, da gre mimo veliko pohodnikov, vsako nedeljo imajo tudi sveto mašo. Na hribčku zraven cerkve leži tudi spomenik padlim borcem, ki so padli leta 1941 v boji z Nemci. Umrlo je deset partizanov.

Golčaj je bilo včasih naselje, o čemer pričajo ruševine poleg cerkve, vendar je bilo med vojno vse požgano. Takrat je ostala samo cerkev sv. Neže. Pot smo nadaljevali proti Trojanam. Tukaj so zabeležili pred

200 leti napad rokovnjačev na francosko vojsko.

Že v času antike je bila tukaj pomembna trgovska in prometna postojanka. Za Rimljane je bila ta cesta zelo pomembna, saj je bila glavna povezava med Italijo in Podnavjem. Še sami cesarji so se nekoč tukaj zadrževali. Na samem vrhu je bil tudi kip na konju Marka Avrelija. Veliko je bilo tudi rimskih najdb in prav zato, ker je kraj zelo skrivnostno obogaten z zgodovino, si na njihovem koncu želijo postaviti muzej, v katerem bodo številnim turistom in prav tako domačim gostom pokazali svoj zaklad.

Manjši počitek smo si privoščili v gostinskem podjetju **Trojane**, kjer nas je sam gospod Gasior počastil z slastnimi, daleč naokoli najboljšimi krofi.

Ob poti nazaj smo se ustavili pri novi obnovljeni **šoli v Blagovici**. Že sama zunanja podoba šole daje občutek prijetnega bivanja. Nasproti šole lahko opazimo star gasilski dom, malo naprej pa baročno cerkev sv. Petra iz leta 1759. Da so na **Motožetovi** kmetiji zelo delovni, smo se tudi lahko prepričali. Na kmetiji imajo biodinamično kmetovanje. Sami predelajo kis, različna semena in pečejo

domač kruh. Poleg gojenja številnih kaktusov, ki smo jih opazili na dvorišču, se ukvarjajo tudi z ličkanjem.

Krašnja je bila nekoč zelo znana po obrtnikih. Imeli so sedem trgovin, enako število gostiln, veliko krojačev in zidarjev. Obiskali smo tudi njihov manjši muzej, pred katerim je stara kmečka Budnarjeva domačija iz Zgornjih Palovč, vendar trikrat pomanjšana in ima na svojem vrtu manjši vodnjak. Naredili so jo učenci skupaj s svojimi starši leta 1995 ob projektu stare slovenske hiše. Takšne hiše so bile pri nas pred 500 leti.

Popeljali so se do gradu na **Brdu pri Lukovici**, kjer je bil rojen naš slavnj pisatelj Janko Kersnik. Po njemu so poimenovali tudi osnovno šolo na Brdu. Grad je bil prvič omenjen leta 1624, ko so bili njegovi lastniki v Jabljah. Zdaj so od njega ostale samo ruševine. Nasproti samega gradu je pa prečudovit Gabrov drevored.

Ob samem zaključku našega popotovanja smo se ustavili v znani gostilni Bevc z več kot stoletno tradicijo. **Tudi vas mika, da bi popotovali po Občini Lukovica in bolje spoznali svoj kraj ali občino? Pišite na uredništvo Rokovnjača.**

Občina Lukovica si želi še bolj razvijati turizem.

Nova peresa v naši reviji

Odslej tudi rubrike in teme za mladino

Ana Marie, Andrej in Ema, mladi novinarji

Juhuhu, pridobila sem tri nove dopisnike, odslej bo Rokovnjač še bolj zanimiv, aktualen in seveda privlačen tudi za mladino.

KATARINA

Moji mladi novinarji so sicer še osnovnošolci, Ana Marie Ocvirk bo letos končala osmi razred, Ema Meden končuje sedmega, Andrej Lavrič pa deveti razred. Na mladih svet stoji, zato je prav, da imajo možnost, da pišejo o svojih stališčih, dogodkih in razmišljanjih tudi v našem glasilu. Sicer pa so vsi trije učenci naše osnovne šole na Brdu.

Podjetništvo v Občini Lukovica

Salon za nego telesa Rebeka

Pot me je popeljala v Trnjava po ozki strmi cesti proti gozdu na vrh hriba. Prečudovit razgled na dolino me je prevzel. Na vrhu klanca me je počakala prijazna gospodična Jasna, lastnica salona Rebeka. Da je tik ob gozdu salon za nego telesa, nisem vedela. Mogoče je še kdo, ki je enakega mnenja. Tako sem spoznala, da tudi na malo oddaljenih delih naše Lukovice pridne roke počnejo marsikaj. KEKA POGAČAR

Ob samem prihodu me je kozmetičarka Jasna popeljala skozi svoj salon, v katerem deluje že dobra tri leta. Začeli sva v prvi sobi, kjer se izvaja nega rok, nohtov, pedikura in manikira. V naslednji sobi mi je pokazala aparaturu za oblikovanje telesa in zmanjševanje obsega, strokovno se temu reče kavitacija. Da se danes veliko žensk posveča negi telesa, nam je zaupala ob poti proti prostoru, kjer se izvajajo posebne nege obraza, različne depilacije in aromaterapije. Zraven je seveda tudi

solarij, ki ne sme manjkati v kozmetičnih salonih.

Na moje vprašanje, zakaj se je odločila za ta poklic, mi je Jasna zaupala: »Že kot punca v osnovni šoli sem si močno želela biti kozmetičarka. Strokovni delavci šole so mi predlagali, naj grem na ekonomsko smer, vendar je vseeno premagala moja močna želja in vztrajnost, zato sem danes tukaj. Seveda se moram zahvaliti tudi svojim staršem, ki so mi ob tem zelo veliko stali ob strani.«

Kot kozmetičarka zdaj Jasna dela

salon za nego telesa
STUDIO REBEKA

Jasna Piskar s.p.

Trnjava 6a, 1225 Lukovica

040 350 660, 040 579 220, 01 7236 541

studio.rebeka@gmail.com

DELOVNI ČAS:

pon-sre 14-21, čet-pet 7-15, sob 7-13, oz. po naročilu

10% popusta za stranke s tem kuponom.

že sedem let. Po končani šoli je začela delati v salonu v Kamniku. **Zanimalo me je, kako pridejo stranke do nje, saj nima nobenih posebnih oznak za svoj salon:** »Veliko strank je prišlo za menoj iz Kamnika, pridejo tudi iz Novega mesta, Ljubljane, Celja, Domžal in Kranja. Mislim, da če si v svojem delu dober, da glas gre sam naprej. Tako ima zdaj že čez 200 svojih rednih strank različne starosti. Če želijo, me pa tudi najdejo.«

Kako se posvetite svoji stranki, ki vas prvič obišče?

»Vedno jo že prej, ko se mi naroči po telefonu, vprašam, kaj točno si želi, tako je najlažje. Ko pride v salon se ji popolnoma posvetim. Najprej ugotovim, kakšen tip kože ima, seveda, če gre za nego obraza, očistim ji obraz, dam masko, svetujem uporabo posebnih tonikov in mleka za nego in se dogovorim za naslednjo terapijo. Veliko lažje je, če se stranka drži danih nasvetov, to se na koži takoj pozna.«

Poletje je že pred vrati, kaj se največ dela v vašem salonu?

»Največ je zdaj kavitacije. To je

oblikovanje telesa, zmanjševanje obsega in odpravljanje celulita in maščobnih oblog na trebuhu, zadnjici, stegnih in bokih. Seveda aparat ne naredi vsega sam. Veliko pripomore tudi stranka, poleg tega še telovadi, pazi pri prehrani in pije veliko tekočine. Terapija je namenjena ženskam in moškim. Veliko je tudi obiska za depilacije in pedikure.«

Kako je z obiskom moških v salonih, tudi pridejo?

»Tudi pridejo na pedikuro in kavitacijo, vendar v manjšem številu, po mestih je teh obiskov več.«

Ker je poletje že tukaj lahko našim bralkam in bralcem daste kakšen nasvet, kako je treba za našo kožo poskrbeti v sončnih dneh?

»Najprej je treba obvezno uporabljati zaščitne faktorje za obraz in telo, čim več vlažilnih krem, da koža ne zgubi vlage, malo več se je treba posvetiti suhi koži in piti veliko tekočine. Ni se priporočljivo preveč izpostavljati soncu, posebej po depilaciji ne.«

Kratka predstavitev naših mladih dopisnikov

Anamarie Ocvirk o sebi ...

Ko sem se odločila in začela pisati te vrstice, sem dolgo sedela pred praznim listom papirja. Moja naloga se je najprej zdela preprosta – opisati sebe. Pomislila sem, da sebe vendar poznam najbolje in mi ta naloga ne bi smela delati prevelikih težav. Ker pa vas nočem dolgočasiti z suhoparnimi podatki o sebi, kot so moj rojstni datum, moja višina itd., je moja naloga postala malo bolj zapletena. Potrudila sem se po svojih najboljših močeh. Sem Anamarie in končujem 8. razred devetletne šole. Z velikim navdušenjem prihajam na ure solo petja in na vaje šolskega pevskega zbora. Obiskujem tudi ure klavirja v glasbeni šoli. V prostem času rada berem in razmišljam o nepomembnih stvareh. Nato s svojimi prav tako nepomembnimi ugotovitvami nadlegujem nedolžne ljudi. Največkrat za svoji žrtvi izberem svoja starša.

Misli me večkrat zanesejo tudi v mojo prihodnost. Trenutno sanjam o delu v oglaševanju, v katerem me zanima predvsem psihološka plat dela. Zanimivo se mi zdi delo odvetnika. Od nekdaj me zanimajo tudi mediji. Pa ne samo njihova zunanja podoba, temveč vse, kar se dogaja v ozadju. Ker mi gredo šolski spisi in pisanje nasploh dobro od rok, je zame najbolj zanimiv časopis. Tudi delo na radiu mi ne bi bilo tuje, saj mi jezik teče kot navit. Včasih me to tudi spravi v težave.

Priznam, da sem časopis Rokovnjač prej le malokdaj vzela v roke. Ta enostavno ni ustrezal mojim zanimanjem. Zdaj sem dobila dobro priložnost, da časopis naredim malo bolj zanimiv tudi za bralce moje starosti.

Andrej Lavrič o sebi ...

Sem 15 letni Andrej Lavrič, ki je letos končal šolanje na OŠ Janka Kersnika Brdo. Šolanje bom nadaljeval na ERSŠG Ljubljana. Zanima me računalništvo, v prostem času pa se ukvarjam s fotografijo.

Ema o sebi ...

Ne maram dolgčasa. Sem Ema Meden, stara 13 let in sem končala 7. razred. Z družino smo se pred dvanajstimi leti iz Ljubljane preselili v Lukovico. V prostem času rada poslušam glasbo, pojem in plešem, rada pa tudi plavam, rolam in kolesarim. Moj najljubši šport, ki ga tudi treniram, je ritmična gimnastika. Že peto leto igram saksofon in upam, da se bom lahko kmalu pridružila Lukoviški godbi, kjer že igrata moja brat in sestra. Najraje imam poletne počitnice, ki jih po navadi preživim pri starih starših na Notranjskem in v Prekmurju, vedno pa se najde kak teden za dopust na morju in kakšen dan za družinske izlete. Všeč so mi tudi prosti dnevi, namenjeni branju in sanjarjenju, ki jih lahko preživim po svoje, velikokrat tudi s prijatelji. Moja najljubša hrana je sladoled, moji najljubši zbirki knjig pa Šola za zvezdnike in Princeskin dnevnik (obe sem prebrala že dvakrat). V Lukovici zelo pogrešam prostore za druženje nas mladih in prireditve namenjene nam, na katerih bi lahko tudi sodelovali. Srečo imamo, da je lani na našo šolo prišla učiteljica Simona Košak, s katero smo dobili tudi veliko priložnosti za druženje in nastope tudi na tujem.

Z leve: Zinka in Anton Meden (starši nagrajenca), Janez Meden, Mojca Češnjear (mentorica).

Janez Meden

Državni prvak iz fizike

V četrtek, 21. maja 2009, je bila v Koloseju v Ljubljani slavnostna podelitev nagrad DMFA za vse nagrajene na državnem tekmovanju iz matematike in fizike. Prvo nagrado iz znanja fizike v 9. razredu OŠ je prejel učenec naše šole, Janez Meden iz 9. c. MOJCA ČEŠNJEVAR

29. državno tekmovanje iz fizike je potekalo 28. marca 2009 na Pedagoški fakulteti v Ljubljani in Fakulteti za naravoslovje in matematiko v Mariboru. V kategoriji 9. razreda se je v znanju fizike pomerilo 143 najboljših tekmovalcev iz vse države. Janez je osvojil odlično 1. mesto. Poleg praktičnih nagrad se je najbolj razveselil enotedenskega raziskovalnega tabora v Bohinju. Janezu iskreno čestitamo in mu želimo veliko uspehov v nadaljnjem šolanju. Prepričani smo, da so to le prvi koraki dobrega raziskovalca in da se bomo s ponosom spominjali, da si bil učenec naše šole.

Kdaj bo športno igrišče v Šentvidu v lasti KS Prevoje

Vrnimo se v daljno leto 1990, ko sta KS Prevoje in Kmetijski inštitut Slovenije, uporabnik zemljišča družbene lastnine, dogovorila in sklenila menjalno pogodbo za parcelno št. 679/5 v izmeri 3395 m² – travnik. Takrat je KS Prevoje z lastnimi sredstvi izdelala meteorno kanalizacijo v Šentvidu v predračunski vrednosti 25.635,10 din na dan 29. 12. 1989. Menjalno pogodbo sta sklenila za enako vrednost, kot je bila vrednost opravljenih del. Zemljiškoknjižni vpis sta upravičena predlagati oba pogodbenika. Tako se da razbrati iz pogodbe. KS je nato to zemljišče opremila, izsušila oziroma utrdila, saj je bilo tam včasih močvirno območje, tako da tiste zemlje nisi mogel obdelovati. Za tisti čas je skladno z zakoni KS Prevoje lahko razpolagala oziroma realizirala svoje plane in načrte. Po tem času je potekala tudi komasacija kmetijskih zemljišč na območju takratne domžalske občine.

V samostojni Republiki Sloveniji se je sprejel tudi zakon o denacionalizaciji. Na podlagi tega zakona je bila uvrščena tudi parcela 679/5 kot družbeno premoženje. Zato smo vsi menili, da se bo omenjeno zemljišče zamenjalo v skladu s komasacijo v trajno last KS Prevoje.

Nato smo dobili od DZ Občino Lukovica. Ker komasacija še ni bila v celoti zaključena, se ni moglo tudi po denacionalizacijskem postopku vrniti zemlje dediču. O tem problemu so večkrat govorili na občinskem svetu Občine Lukovica, vendar končne rešitve ni bilo. Zato je v pomoč in razumevanje tega problema bivši član KS predal Občini Lukovica materialno gradivo; fotografije, izjavo KZ Emona Domžale, kopijo katastrskega načrta za tenis igrišče, izjavo sodnega cenilca ter dva izvoda menjalnih pogodb med KS Prevoje in Kmetijskim inštitutom Slovenije.

Po tem datumu se na tem ni naredilo nič. Zakaj, ve le takratni župan in občinska uprava. Kot smo ugotovili pred kratkim, zgoraj omenjenih dokumentov ni več v arhivu občine Lukovica! Iz vpisa prejete pošte pa je na žigu Občine Lukovica še vedno vpisano na potrdilu, da so dokumente prejeli 19. 01. 2000. Zaradi nedejavnosti občine Lukovica se je v zemljiško knjigo vpisal upravičenec po denacionalizacijskem postopku. KS pa je ostala brez možnosti dobiti svoj vložek nazaj v naravi ali denarju. Zaradi vseh tega imamo danes v KS Prevoje težave z lastnikom, ki pa ima svoje interese. Zato smo v teh dneh podpisali z lastnikom, Občino Lukovica in KS Prevoje tripartitno zakupno pogodbo o najemu zgoraj omenjenega zemljišča, na katerem zdaj stoji opremljeno športno igrišče, za tri leta. Kljub temu se morajo tudi naši mlajši krajani KS Prevoje rekreirati in družiti v športu. Se pravi, da imajo svoj prostor za igro. Upamo, da se bodo lastnik zemljišča in občina Lukovica v čim krajšem času dogovorili za odkup zemljišča v korist mladih in za mlade iz KS Prevoje.

PODPRESEDNIK KS PREVOJE DANILO KASTELIC

kavarnica
ZONI

Kavarnica in slaščičarna Zoni v Šentvidu

NOVO
Sveže slaščice!

Kavarnica Zoni, pri Mercatorjevi trgovini v Šentvidu, je od 16. marca v novi preobleki. Kavarniško ponudbo so obogatili s slaščicami, ki jih vsak dan sveže pripeljejo iz gorenjske slaščičarne, pri njih pa si lahko privoščite tudi sladoled. Nove ponudbe so se razveselili vsi sladokusci, saj je to prva in edina slaščičarna v naši občini. V kratkem pričakujejo še eno pridobitev - igrala za otroke, s katerimi bo kavarnica in slaščičarna Zoni postala še bolj prijeten in prijazen prostor za druženje in sladkanje.

Ekološki otok tudi na Videmsko-Koseškem

Postavitev ekoloških otokov na različnih koncih občine se nadaljuje. Ozaveščenost ljudi o ohranjanju narave dosega vedno višjo raven. Tako so mi vaščani Spodnjih Kosez in Vidma dejali, naj le kaj napišem ali dam vsaj fotografijo v glasilo. **ROK AVBELJ**

Medtem ko vsi tarnamo, da smo v recesiji in da gre vse k vragu, da ljudje vedno bolj posegamo po primitivizmu najgrše oblike, so ekološki otoki ene izmed svetlih točk. In ob veselju vaščanov nad novo pridobitvijo smo lahko prepričani, da bo zaživel tudi otok, ki ga vidimo na fotografiji. Naj bodo ekološko ozaveščeni vaščani Spodnjih Kosez in Vidma zgled vsem brezbržnim onesnaževalcem narave.

Odprtje frizerskega salona

V soboto, pa čeprav na trinajstega v mesecu, se je veliko dogajalo. Med drugim tudi odprtje frizerskega salona Mateja Mlinariča, našega občana, doma v Zideh pri Trojanah. V salonu na Viru, na Šaranovičevi 25 (poleg pošte), vam bo od ponedeljka dalje napravil novo frizuro. **MILENA BRADAC**

Mateju so se uresničile dolgo pričakovane sanje in želje, da bi končno začel svojo obrt na svoje, v prostorih, kjer bo s svojimi velikimi prijatelji, z imeni škarje, glavnik, šamponi, pomade, take in drugačne, in seveda s svojim neutrudnim talentom in voljo oblikoval naše lasasto okrasje na glavah. Praktično ves dan nam bo na voljo od ponedeljka do sobote, le opoldne se bo šel malo okrepčat.

Lepo je, da se mladina zgodaj postavi na svoje noge, da ji je dana možnost, da se lahko uveljavi, da tako spozna svoj grenko-sladki vsakdanji kruh. Veliko lepih priček, veliko hvaležnih in zadovoljnih strank, Matej.

veterinarska ambulanta

NOE

**AMBULANTA IN TRGOVINA
ZA MALE ŽIVALI**

Vaška pot 38a, Radomlje

**Odprto: pon - pet 9.00 - 19.00
sob 9.00 - 13.00**

telefon: 0599 - 58 - 914, 070 - 550 - 590
<http://veterina-noe.net>

Hofer pomaga

Kot je bilo zapisano že v marčevski številki Rokovnjača, je trgovsko podjetje Hofer tako po številu zaposlenih kot po skupnih prihodkih največji gospodarski subjekt v Občini Lukovica. Skupno zdaj po vsej Sloveniji zaposlujejo že skoraj 700 ljudi, od tega je dobra petina zaposlenih na Prevojah. V teh težkih gospodarskih in finančnih časih so to vsekakor zelo vzpodbudne številke. Poleg tega pa ta trgovski velikan v Sloveniji veliko pozornosti namenja dobrotelosti, saj pomaga pomoči potrebnim posameznikom in družinam. **LEON ANDREJKA**

V podjetju se očitno zavedajo tudi širše družbene odgovornosti in zato že nekaj časa sodelujejo z dobrotelno ustanovo Slovenska Karitas. »Vsak teden jim pripravimo nekaj stvari, za katere menimo, da bi bile koristne in bi jih ljudje potrebovali. Količin in števila izdelkov nimamo točno določenih,« so nam zaupali. Obrnili smo se tudi na Škofijsko Karitas Ljubljana, kjer nam je tajnik Jože Rovtar dejal, da s tem podjetjem zelo dobro sodelujejo. Pred več kot letom so namreč s strani Hoferja dobili ponudbo za sodelovanje, ki so jo seveda velikodušno sprejeli. »Vsak petek gre naš kombi v to podjetje na Prevoje in se vrne tudi z več paletami različnih, predvsem prehranskih izdelkov, s katerimi tako vsak petek razveselimo ljudi. Podarjajo predvsem torte, prehranskih izdelkov. Torej gre za izdelke z dodano vrednostjo in to ljudem zelo veliko pomeni. To niso le osnovne potrebščine, kot so kruh, moka in mleko, ampak mnogi izdelki prvega razreda, ki si jih številni ljudje ne

morejo privoščiti: suhomesnati izdelki, sadje, zelenjava, kompoti, ribe, zamrznjeni izdelki, mesnine in podobno,« nam je v pogovoru povedal gospod Rovtar, ki je še dejal, da bi bilo podjetje Hofer lahko zgled vsakemu podjetju in vsaki taki verigi. Kot pravijo v Škofijski Karitas Ljubljana oskrbujejo vsaj 21.000 ljudi. Vsaj kakšen kos podarjenega Hoferjevega blaga pa je prejelo približno 10.000 ljudi. Blago znajo in zmorejo razdeliti ljudem, ki pomoč potrebujejo. Lani so razdelili za več kot 250.000 evrov hrane. Med šestnajstimi podjetji, ki so podarjala hrano, pa je bil velik delež podjetja iz Prevoj, ki se je za pomoč odločil, še preden je svet zajela kriza. Gospod Rovtar je ob koncu izrazil veliko zahvalo Hoferju in si je zaželel še naprej tako zglednega sodelovanja v korist ljudi, ki pomoč potrebujejo. V Hoferju pa verjamejo, da njihovi skromni prispevki pridejo v prave roke in tako pomagajo čim več pomoči potrebnim družinam in posameznikom.

Joša Medved
vabi na pogovor, predavanje z naslovom

KAKO PA KAJ LJUBO ZDRAVJE?

14. julija ob 19. uri v Domačiji »Rus«.

Vstop prost.

Na kratko o vsebini predavanja: Sedim na obali jezera in zamišljam opazujem odseve čudovitih barv zahajajočega sonca. Šele takrat, v večernem hladu, se spomnim, kako lepo me je sonce grelo podnevi. Podobno je z zdravjem: mlad človek po navadi ne razmišlja dosti o zdravju, katerega pa se vsi naučimo ceniti šele takrat, ko ga že začnemo počasi izgubljati. Sonce bo vsakega naslednjega dne brez dvoma spet samo po sebi vzšlo; za zdravje pa se je treba potruditi. Osnovno vprašanje pri vsaki od danes poznanih, približno 40.000 bolezni je vprašanje po vzroku. Kot je rekel že Kristus: »Če hočeš priti neki stvari do konca, se vrni na njen začetek.« Vsa moderna medicina zelo greši ravno s tem, da se neprestano in zagrizeno bojuje proti simptomom, namesto da bi najprej in predvsem bolniku pojasnila vzrok za težave...

Zahvala

Skupina Palčki iz vrtca Medo se zahvaljuje ribiški družini Črni graben za lepo dopoldne, ki smo ga imeli v torek, 11. 05. 2009 ob ribniku Zeleni gaj.

VZGOJITELJICA: MAJA KIRAR ZVER

Turistična zveza Slovenije nas je znova povabila k sodelovanju v vseslovenskem gibanju za promocijo turističnih vsebin in širjenja gostoljubne turistične zavesti med najmlajšimi, zato smo se odločili za temo Voda in osredotočili se le na prevojske ribnike, ki nas obdajajo! Našim otrokom in našim gostom iz vrtca Urša v Domžalah so gospod Janez Križman, profesor Nace Korošec ter ribiča iz ribiške družine Črni graben podali veliko novih informacij o ribištvi, predvsem pa je bilo otrokom najbolj všeč, da so lahko sami lovili ribe. Veliko ste nam pomagali pri našem projektu! Zahvaljujemo se vam za ta dan!

Jakobova bronasta medalja

Jakob Pezdirc iz 2. b je na krosu dosegel odlično 3. mesto med številnimi tekmovalci v kategoriji dečkov letnik 2001. Naslednji dan smo mu čestitali, zaploskali in mu kot pravemu športniku zastavili nekaj vprašanj o tekmovanju in njem: TINA UŠTAR

Kako je bilo na krosu?

Jakob: »Zelo sem se potrudil, želel sem si medaljo, to je prva medalja na večji tekmi. Na koncu sem bil zelo utrujen.«

Kaj delaš v prostem času?

Jakob: »V prostem času se vozim s kolesom, se rolam, tečem, vozim se z rolko, brcam žogo, gledam televizijo in igram računalniške igrice.«

Katere športe rad gledaš po televiziji ali jih spremljaš v živo na prostem?

Jakob: »Gledam košarko, nogomet in tek.«

Kaj ti je najbolj všeč v šoli?

Jakob: »Športna vzgoja, nogomet ob četrtkih, matematika, druženje s prijatelji, poslušanje pravljic.«

Kakšno je tvoje sporočilo za vse športnike?

Jakob: »Morate se potruditi, ne jesti pred tekmo, verjeti morate v svoj uspeh.«

Jakobu se za intervju zahvaljujem in mu želim še naprej veliko športnih in šolskih uspehov!

Očistili smo Rokovnjaški gozdiček

V sredo, 20. maja, smo se na pobudo turističnega krožka ob 17. uri zbrali v Rokovnjaškem gozdičku. Namen srečanja je bil, da gozdiček očistimo in pripravimo tako, da bi v njem lahko potekale kulturne prireditve v poletnem času. JANA KOVIČ

Prva prireditev naj bi bila že v petek, 22. maja, in sicer kulturno-literarni večer, ki so ga pripravili učenci OŠ Janka Kersnika in njihove mentorice.

Na to delovno akcijo so bili povabljeni učenci, učitelji in starši. Učenci turističnega krožka so izdelali plakate, ki so vabili na delovno akcijo, in jih obesili po vaseh. Vabilo je bilo objavljeno tudi na spletni strani šole in vsi učenci so bili o akciji obveščeni v šoli po okrožnici.

Te delovne akcije se je udeležilo nekaj učencev in delavcev šole, ni pa bilo nobenega starša oz. vaščana Lukovice in drugih okoliških krajev, da bi nam pomagali pri čiščenju.

Delavci šole smo bili razočarani, saj smo pričakovali, da se bo akcije udeležilo vsaj nekaj staršev. Spraševali smo se, kako to, da ni več interesa med odraslimi za takšno delo oz. kaj je krivo, da se starši akcije niso udeležili. Smo res postali individualisti in skrbimo samo zase, ne vidimo ali pa nočemo videti, kaj se dogaja okoli nas oz. v domačem kraju? Včasih je bilo

druženokoristno delo cenjeno, zakaj ni še danes? Od tega, da nekaj naredimo skupaj, imamo koristi vsi krajani, ne le določeni. Danes se zelo radi oziramo po tem, kaj delajo po Evropi in svetu. Naj vam povem, da je druženokoristno delo tam zelo cenjeno. Zakaj pri nas ni tako? Koliko bi lahko naredili za skupno dobro, če bi se zbrali in se skupaj odločili za neko delo. Pokažimo mladim, da znamo odrasli stopiti skupaj in narediti kaj koristnega za dobro vseh. Upam, da se srečamo na kakšni delovni akciji v naslednjem letu.

Naše presenečenje za učiteljico Heleno

V ponedeljek, 25. 5. 2009, smo mi, 5.b razred, pripravili presenečenje za našo učiteljico Heleno. Punce smo že od petka razmišljale, kaj bi naši učiteljici dali za rojstni dan, ki ga je že imela v Strunjanu, ko smo imeli šolo v naravi! NEJKA DIMC

Tam smo ji zapeli samo pesmico in ji lepo voščili. Vse nas je nekaj težilo, da bi ji morali nekaj podariti, saj je to najboljša učiteljica na svetu. V ponedeljek pa je bilo vse pripravljeno in nared za še večje presenečenje. Sošolka Teja je narisala lepo risbico in jo dala v okvir, sošolka Urška in jaz pa sva naredili metuljčka s podpismi sošolcev in sošolk, zgoraj pa smo dopisali: »Metuljček Cekinček po zraku leti, naj tam se ustavi, kjer naša učiteljica živi!« Nabrali smo še prelep šopek cvetic in jo tretjo uro pouka presenetili! Učiteljica je bila tako presenečena, da je ostala brez besed! Izrekla je le tri besede, to so bile: »Najlepša vam hvala!« Še spominska slika, da bo to zagotovo naši učiteljici ostalo v spominu!

Spet nogometni praznik

Druga nedelja v maju je bila v Zlatem Polju spet nogometno obarvana. Krasno spomladansko vreme je privabilo na igrišče prve gledalce že v jutranjih urah, na sam začetek turnirja. TONE HABJANIČ

Čprav je istočasno nogometni turnir potekal tudi v Blagovici, se je Zlatopoljskega udeležilo kar enajst ekip. Pohvalim lahko prav vsako ekipo, vse so prikazale lep nogomet, ki je po mojih ugotovitvah v porastu in velikem vzponu, vse več je zanimanja zanj. V zaključni del turnirja se je uvrstila tudi pomlajena domača ekipa, ki je s svojim vnovičnim velikim uspehom osvojila odlično drugo mesto. Turnir, ki je potekal skozi cel dan, smo zaključili s finalno tekmo in zmago ekipe BS Tehnik iz Lukovice. Najboljšim smo podelili pokale in nagrade, zahvalo pa smo namenili vsem ekipam, številnim gledalcem ob igrišču ter članom društva, ki so skrbeli, da je turnir tudi tokrat odlično uspel.

Vrstni red najboljših: 1. BS Tehnik Lukovica, 2. Športno društvo Zlato polje, 3. Metulji iz Tuhinja, 4. Vodovnik TIME iz Vira. Vsem čestitamo!

Najboljši v Zlatem Polju

Prevojci na koncu drugi

Obračun v velikem finalu državnega prvenstva smo žal izgubili, kar pa ne pomeni, da smo razočarani. Hokejski klub Prevoje se je prvič uvrstil v finale in tam moral priznati zmago boljši ekipi iz Horjula, ki je tako ubranila lanski naslov državnega prvaka. VINCENC DRAGAR

S prikazano sezono smo zelo zadovoljni, saj smo se utrdili med vodilnimi klubi Slovenije, na koncu pa je nastopilo kar osem reprezentantov na Svetovnem prvenstvu v Ingolstadt. Slovenska reprezentanca je osvojila odlično 5. mesto, za nami pa so bile hokejske velesile, kot so Češka, Kanada, Slovaška in Avstrija, elitne divizije. Velik doprinos so prispevali prav naši hokejisti. Prvi vratar reprezentance je bil Škrabelj, kapetan Kralj, najboljša strelca pa Kadič in Vedlin, vsi hokejisti Prevoj. Selektor reprezentance je bil Bojan Zajc, pomočnik Mike Urbanija, vodja reprezentance Vincenc Dragar in predsednik zveze Bernard Urbanija. Ker je sedež zveze v Lukovici, smo prav zato veseli uspeha reprezentance, saj vemo, da bo tudi klub rasel po stopinjah nacionalne zveze. Cilj HK Prevoje za naslednjo sezono je visok, saj želimo obdržati jedro ekipe in pripraviti domače hokejiste za visok nivo igranja in-line hokeja. Z mlajšimi selekcijami se želimo udeležiti DP 2009/2010 in pomeriti z ekipami iz tujine. Zahvalil bi se vsem privržencem HK Prevoje za izredno podporo na finalnih tekmah državnega prvenstva in tudi za odlično vzdušje na SP v Ingolstadt.

Najboljši strelca v akciji, fotografija o razmerah pove vse.

Malonogometni turnir v Rafolčah, spominjal na Rock Otočec

12 ekip se je letos pomerilo in najboljši so dobili lepe pokale in denarne nagrade. Na volilno nedeljo, 7. junija, so na travnatem igrišču in v deževnem vremenu igralci odigrali 15 tekem. Naravi se človek težko zoperstavi. To se je pokazalo tudi v tem primeru. Vseh tekem rafolško travnato igrišče ni zdržalo kljub željam organizatorjev in igralcev. ROK AVBELJ, FOTO: ŠTD RAFOLČE

Skupinski del tekmovanja se je odvijal v dokaj normalnih razmerah. V polfinalna obračuna so se uvrstila najboljša moštva štirih predtekmovalnih skupin, FC 2005 in Young Boysi 09 ter Zlato Polje in Pečarstvo Avbelj. Za zmago na turnirju pa sta se v kaotičnih razmerah po zmagah v polfinalu pomerili ekipi Young Boysov 09 in Zlatega Polja. Na koncu so slavili zmagovalci zimske 2. lige, obetavni Zlatopoljci, ekipa z izkušnjami in mladostjo. Iz te ekipe prihaja tudi najboljši strelca turnirja, Mitja Klopčič, ki je dosegel 4 zadetke. Drugouvrščenici so fantje iz Lukovice in bližnje okolice, ki so že na svojem prvem nastopu nakazali, da bodo igrali pomembno vlogo vsaj v občinski malonogometni družini. S tretjim mestom so se morali zadovoljiti nogometaši ekipe Pečarstva Avbelj, nehvaležno četrto mesto pa so zasedli FC 2005. Na turnirju so večinoma sodelovale ekipe naše občine, nekaj je bilo tudi gostujočih zasedb. Manjkali pa so denimo zmagovalci zimske 1. lige, trojanski Cosmos Antimon.

Z mešanimi občutki so udeleženci zapuščali blatno prizorišče, nad razmerami se načeloma nihče ne more pritoževati, saj je vedno za vse enako. Tudi predsednik KS Rafolče, Marjan Kveder, je v zaključnem nagovoru poudaril, da ni prav nič vesel ob pogledu na »zelenico«, in povedal, da bo organizatorju, društvu ŠTD Rafolče, kar nekaj energije in financ vzela sanacija igrišča. Predsednik je pohvalil igralce in tudi gledalce, da so kljub dežju vztrajali, nogometaši pa tudi igrali do zadnjih atomov moči. Po besedah nogometašev najboljših ekip pa so vsi napor v 10 cm debelem blatu pozabljeni, ko imaš v rokah pokal. Denarna nagrada pa da osnovo, da se po napornih tekmah v bližnji gostilni tudi okrepiš. Organizatorji so vse ekipe povabili na 5. turnir KS Rafolče v upanju na lepše vreme.

Seznam vseh ekip z žrebom razvrščenih v štiri skupine:

- A: FC 2005, Blagovica, ŠTD Rafolče
- B: Pečarstvo Avbelj, TD Gradišče, ŠD Loka
- C: Young Boys 09, California, SSK Ihan
- D: Zlato Polje, Talenti, Rova

Najboljše tri ekipe so zaslužno osvojile nagrade.

Ritmična gimnastika

V začetku junija smo se ritmičarke z Brda udeležile dveh državnih tekmovanj, na katerih smo, predvsem v skupinskih sestavah, dosegle lepe rezultate. Ana Meden

V soboto, 6. junija, je v športnem centru Triglav potekalo državno tekmovanje C programa, kjer so dekleta navdušila s simpatičnim in usklajenim nastopom. Cicibanke in starejše deklice so vsake v svoji kategoriji zasedle odlično drugo mesto v državi. Resda je program, v katerem tekmujejo, rekreativen, vendar so dosežki rezultat vztrajnega in sistematičnega dela. Tudi same so navdušene nad uspehom,

še bolj pa cenijo prijateljsko sodelovanje, ki se je razvilo na treningih.

Tekmovalna trojka s trenerko Petro

Izbirni predmet šah se je končal s šolskim turnirjem

Prvič sta pri izbirnem predmetu šah na OŠ JK bili dve skupini po 12 učencev. Skupina ŠOS (šahovske osnove) je začetna skupina, kjer se učenci učijo šahovskih osnov, druga skupina je polovično še osnovna, druga polovica pa je že boljših šahistov, ki že poznajo osnove in se urijo v šahovskih kombinacijah – ŠHK. VIKTOR JEMEC

Učenci spoznajo pojem kraljevskosti šahovske igre, usvojijo pravila dobrega in pravilnega vedenja med igranjem šaha, razlikujejo glavne zvrsti šahovske igre glede na način igre, razmišljanja in ustvarjanja ter glede na njihov kulturni in vzgojni pomen, spoznajo računalniške šahovske programe (Fritz za analizo in igranje prek spleta, šah za omrežja, kjer delajo vaje in jih program tudi ocenjuje, podobno je tudi na spletnem programu www.gravitacija.net, na programu šahovnica pa vidijo gibanje figur in vrednost središčnih polj (središča). Uporabijo šahovsko notacijo kot mednarodni šahovski jezik, v katerem znajo zapisovati šahovske stvaritve in prebirati strokovno literaturo.

Na področnem tekmovanju posameznikov smo nastopili 9. 12. 2009 na OŠ Domžale v Domžalah (Nina Cerar (6. mesto in priznanje), Tomaž Pustotnik (9. od 24), Gregor Omahna (18. od 24), Gašper Kveder, Rok Smrkolj, Gašper Klopčič, Andrej Burja in Mitja Kurent), vendar se je samo prvi uvrstil na državno prvenstvo, kar ni nikomur od naših uspelo.

Nekateri mladi šahisti so sodelovali na turnirjih pri Furmanu, Domačiji Rus in v Knjižnici Domžale.

Prvič se izvaja se tudi šahovski krožek v novi blagoviški šoli, kjer je na spisku 8 učencev.

Za zaključek šolskega leta je bilo 1. junija 2009 izvedeno šolsko šahovsko tekmovanje. Rezultati: 1. Kveder Gašper, 6 točk; 2. Pustotnik Tomaž, 5 točk; 3. Burja Andrej, 5 točk, nato pa so se razporedili 4. Kotnik Jan, 5. Pestotnik Rok, 6. Omahna Gregor, 7. Ciglič Jaka, 8. Smrkolj Rok,

Večina šahistov izbirnega predmeta ŠOS in ŠHK

9. Žagar Darko, 10. Garača Sandi, 11. Dolinšek Andrej, 12. Cencelj Alojzij, 13. Zalaznik Matej, 14. Vadjunec Andraž, 15. Kurent Mitja, 16. Gerčar Lenart, 17. Gerčar Blaž in 18. Lipovšek Peter. Pet učencev je manjkalo, med drugim tudi edino dekle, Nina Cerar.

Ker se izbirni predmet ukinja, upajmo, da bomo lahko nadaljevali s šahovskim izobraževanjem v okviru šahovskega krožka.

Zahvaljujem se pomočnici D. Vidmar za pomoč v računalnici, ravnateljici B. Nojič pa za podporo.

Šahovski turnir za osnovnošolce

v sredo,
24. junija ob 15. uri
na Domačiji Rus.

Vse informacije:
Žan Jarc,
GSM 051 864 587

Uspešni kotalkarji

V soboto, 6. 6. 2009, je v RCU Lukovica potekalo mednarodno tekmovanje v umetnostnem kotalkanju »Domžalski slamnik«, v organizaciji Kotalkarsko drsalnega kluba Domžale. Tekmovanja se je udeležilo 89 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Tudi tokrat so naši kotalkarji dosegli odlične rezultate. Kotalkarji KDK

Najprej naj omenimo naše najmlajše tekmovalke oziroma deklice, ki so se klubu pridružile v septembru 2008. To so Neža Saje, Anja in Maša Pestotnik, vse tri iz občine Lukovica. Na tem tekmovanju so se predstavile prvič. Najbolj je presenetila Neža Saje, saj je v svoji kategoriji-začetnice dosegla 1. mesto. Maša in Anja pa sta s svojim prvim nastopom navdušile vse prisotne in pozele velik aplavz.

Poleg Neže smo se v klubu ponovno veselili še dveh zmagovalnih pokalov, in sicer je v kategoriji cicibanov zmagal Blaž Kovač, v kategoriji E pa je zmagala Sara Kovačič, Tanita Fabjan Demšar pa je ravno tako v skupini E dosegla 2. mesto. Na stopničke je stopila tudi Manca Capuder, ki je v kategoriji starejših deklic osvojila 3. mesto!

Vsem kotalkaricam in kotalkarju še enkrat iskreno čestitamo za uspehe na tekmovanju in jim želimo čim boljše rezultate na Državnem prvenstvu!

Ob koncu pa bi se radi zahvalili še vsem, ki so nam kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi tekmovanja.

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01/723 45 22, 031/684 212

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zobna protetika z uporabo sodobnih materialov
- zdravju prijazna brezkovinska keramika
- beljenje zob

ODPRTO TUDI OB SOBOTAH

Tabor Nove Slovenije v Šentvidu

Zadnje majsko nedeljo, 31. maja, smo se člani Nove Slovenije, simpatizerji in njeni prijatelji zbrali na taboru v Šentvidu pri Lukovici. Obisk je bil množičen. Tabora so se udeležili vsi pomembni člani NSi in nagovorili zbrano množico. Prizorišče je bilo cel dan obsijano s soncem in prav taki so ljudje tudi odhajali domov.

OO NSi LUKOVICA

Prek 2500 ljudi, nekateri so jih naštel celo 3000, je pozdravilo evropsko listo Nove Slovenije. Zadnja majska nedelja je bila namreč zadnja pred volitvami v Evropski parlament. Dogajanje se je uradno začelo ob 11.30, ko je prve obiskovalce pozdravila moravska godba. Vse tja do 13. ure pa so ljudje iz cele Slovenije prihajali na kraj dogajanja. Mnogo jih je prišlo z avtobusi. Zadnji je bil obarvan v NSi odtenke, iz njega pa so stopili strankini kandidati za evropske volitve; Ksenija Kraševac, Klemen Žumer, Alenka Šverc, Anton Kokalj, Mojca Kucler Dolinar, Ljudmila Novak in nosilec evropske liste Lojze Peterle. Najprej so se sprehodili med ljudmi in nam segli v dlan. Vsak od kandidatov je nagovoril navzoče. Največ časa je pripadlo evropsolancema zadnjih petih let.

Predsednica stranke Ljudmila Novak je med drugim dejala, da »je v Sloveniji zaskrbljujoče dejstvo, da se ljudi loteva malodušje in izgubljajo zaupanje v politiko in politike ter tudi v boljšo prihodnost«. V nagovoru pa ni pozabila družine: »Družina spada med največje vrednote večine slovenskih in evropskih državljanov, hkrati pa je prav družina na naj-

večji preizkušnji v današnjem času. Zato potrebuje podporo, v zakonodajnem, materialnem in moralnem smislu.«

Peterle je med drugim poudaril, da »nihče iz vladne koalicije ne more učiti Slovencev o socialni, če z vednostjo in odgovornostjo te vlade lahko nekdo odnese milijon evrov iz ljubljanske banke«. Dotaknil se je še krize in stanja v gospodarstvu ter kot problem Slovenije izpostavil, da »danes denar ne kroži. Evropa je v povprečju uporabila 30 odstotkov državnih jamstev, v Sloveniji ta odstotek ne doseže niti številke ena«.

Program je povezoval radijski novinar Alen Salihovič, za glasbeni in plesni predah pa so skrbele Nuša Derenda in mlade plesalke. Po končanem uradnem delu je zbrano množico zabaval ansambel Mihelič.

Organizirati dogodek za tako množico ljudi ni mačji kašelj. Tako OO NSi Lukovica kot stranka sama se vsem, ki so pomagali pri izpeljavi dogodka, iskreno zahvaljuje. Posebna zahvala gre članom PGD Prevoje, ki so urejali promet in nas gostili v šotoru, ki je ostal od gasilske veselice prejšnjega dne, za slednje gre hkrati zahvala tudi občini Lukovica. Pohvaliti gre tudi, da je lastnik vranskega lokala Sedmica, Aleksander Reberšek, prevzel celotno gostinsko ponudbo in ves dobiček namenil kritju stroškov tabora.

Na »Shodu za Evropo«, kot je tabor poimenovala predsednica stranke, se je predstavila tudi OO NSi Lukovica in goste pričakala s harmoniko, domačim pivom, domačim pecivom, domačim vinom,

glasilom Rokovnjač in še z marsičim. Ob 17. uri je vseh dobrot zmanjkalo.

Ob slovesu so obiskovalci dobili steklenico vode in knjigo, kjer sta Novakova in Peterle predstavila svoje delovanje v Evropskem parlamentu. Po besedah večine obiskovalcev je bil tabor v naši občini eden od najboljših taborov NSi-ja. Člani in prijatelji stranke so se domov vračali nasmejani, opogumljeni in vedrih obrazov, kar pa je pokazal tudi rezultat volitev 7. junija. Slabih 17 % stranki in Sloveniji obeta lepše čase in javnosti sporoča, da v Sloveniji živi veliko ljudi, ki dajejo poudarek krščanskim vrednotam.

Na 9. kongresu SDS in Svetu SDS smo izvolili

Na kongresu SDS, ki je potekal 9. maja v Ljubljani, smo sprejeli programske usmeritve SDS in program za drugo republiko. Sprejeli smo tudi vrsto ukrepov za hitrejšo in učinkovitejšo premagovanje recesije, ki bodo v obliki zakonov predstavljeni DZ. Dobršen del sprememb smo spremenili tudi v Statutu SDS. Izvolili smo izvršilni odbor SDS in predsednika SDS Janeza Janšo ter listo kandidatov SDS za Evropski parlament, ki jo bo predstavljal dr. Milan Zver.

OO SDS LUKOVICA DANILO KASTELIC

Črnač in Sonja Remšak. Za predsednika Sveta SDS pa je bil izvoljen dr. France Cukjati, podpredsednica pa sta Iva Zorenč in Breda Filipovič.

Košarkarska ekipa OO SDS

Črnač in Sonja Remšak. Predsednik Sveta SDS France Cukjati.

Opravili smo tudi analizo volitev v Evropski parlament. Čeprav se je volitev za EU udeležilo približno isti odstotek volivcev kot pred petimi leti, je lista SDS zmagala in s tem dosegla velik uspeh. Po še neuradnih podatkih RVK smo volitvah prejeli največ glasov za listo SDS in tako bosta šla v Bruselj dr. Milan Zver in dr. Romana Jordan Cizelj. V kolikor pa dobimo še dovolj glasov po pošti in iz tujine, bo šla v Bruselj tudi Zofija Mazej Kukovič.

Lovska proslava

Tudi proslave in otvoritve niso več tisto, kar so bile. Tudi tukaj že prihaja do različnih političnih obračunavanja in manipulacij z ljudmi.

OO SLS Lukovica

Kako se to lahko hitro prenese iz medijev v resničnost, pa to celo na podeželje, ki se mu reče vas oziroma v občino Lukovica.

Zato opozarjamo ljudi, naj bodo previdni in naj mislijo s svojimi glavami in ne nasedajo besedam, namreč prese-netile so nas besede prebrane v imenu župana (župan ni bil prisoten ampak je poslal svojega predstavnika) in predsednika Krajevne skupnosti Prevoje, da so nekateri svetniki nasprotovali postavitvi igral v Šentvidu.

Problem pa je bil samo v tem, da smo zahtevali od župana obrazložitev, namreč igrala so bila že kupljena iz evropskih sredstev, ni pa bilo jasno, zakaj naj bi, samo postavitve igral, stala 13.000 evrov, saj je to kar lepa številka, ... ali ne!!!

Novo vodstvo SDS

V soboto, 28. maja, pa smo imeli v Kranju letne športne igre SDS. Ekipa OO SDS Lukovica je v košarki osvojila odlično peto mesto. Na Svetu Slovenske demokratske stranke smo v petek, 12. 06. 2009, v Dolenjskih toplicah izvolil dva podpredsednika SDS, predsednika Sveta SDS, podpredsednici Sveta SDS ter glavnega in programskega tajnika SDS. Za podpredsednika SDS sta bila na volitvah sveta SDS izvoljena z največ glasovi Zvonko

**OŠ Janka Kersnika Brdo,
vrtec Medo**

Zahvala

Že drugo šolsko leto je v vrtcu Medo Prevoje potekala dodatna dejavnost GLASBENE URICE. Vodi-la jih je gospa Špela Kink, ki se tudi profesionalno ukvarja z glasbo. Glasbene urice je vodila v popoldanskem času enkrat tedensko, v svojem prostem času in popolnoma brezplačno.

Glasbene urice so bile oblikovane z različnimi glasbenimi dejavnostmi: s petjem, s poslušanjem glasbe, z igranjem na instrumente in z izvajanjem glasbenih didaktičnih iger.

Gospa Kink je svojem načrtu zapisala: Predšolski otrok je čustveno zelo občutljiv in dovzeten, zato ga glasba pritegne in zanima, v njem pa zapušča močan vtis.

Želim, da bi se otroci na glasbenih uricah predajali poslušanju glasbe, petju in lastnemu igranju; želim zbuditi podoživljanje, doživljanje, doživljanje in doživljanje.

V predšolskem obdobju polagamo temelje tudi estetski vzgoji, zato bomo na glasbenih uricah upoštevali načelo umetniške vrednosti ali kot je zapisal Alain: »Sejte pravo seme, a ne plevel! Naj otroci že v zibelki gledajo Michelangela in Rafaela, naj poslušajo Mozarta in Beethovna!«

Hvala, gospa Špela, da ste s svojo strokovnostjo našim otrokom vzbujali veselje do glasbe, spodbujali njihovo doživljanje glasbe ter razvijali njihove glasbene sposobnosti in spretnosti. Glasba je pomemben element vzgoje predšolskih otrok, ki na svoj edinstven način vpliva na uravnotežen osebnostni razvoj naših otrok.

MATEJA OREHEK, VODJA VRTCA

Pohvala

Uspeh naših pevcev na tekmovalenjskem pevskih zborov Olomouc Češka ni minil neopaženo, saj smo prejeli ob njihovem uspehu elektronsko sporočilo dirigenta Mpz Lumir iz Brna na Češkem Lukaša Kozubika s sledečo vsebino »Moc gratulujeme a radujemo se!« Ali v prevodu: Čestitam in se veselim! Lepa gesta gosta, ki se je pred tedni mudil v naših krajih na povabilo moškega pevskega zbora Janko Kersnik in se spoznal z našo glasbeno zgodovino.

DRAGO JUTERŠEK

Odgovor na članek Ne-sprejem otroka v vrtec Medo

V zadnji številki Rokovnjača je bil objavljen članek z naslovom (Ne) sprejem otroka v vrtec Medo. Starša sta izbrala glasilo Rokovnjač za nestrinjanje z ne vključitvijo njunega otroka v vrtec, zato sem izbrala isto pot, da morda še komu razložim pristojnosti, vloge pri odločanju, način sprejemanja in izrazim občutek nemoči ob tako velikem številu zavrnjenih otrok, kot se je zgodil letos.

Na podlagi Pravilnika o kriterijih in načinu sprejemanja otrok v vrtec Medo (Uradni vestnik Občine Lukovica, št. 1/2009) o sprejemu otrok v vrtec odloča Komisija za sprejem otrok v vrtec. Komisijo sestavlja 5 članov: predstavnik staršev, predstavnik Zdravstvene postaje Lukovica, predstavnik ustanovitelja, ki je vodja področja za družbene in društvene dejavnosti, predstavnik Občinskega sveta Občine Lukovica in predstavnica zavoda. Sama kot vodja vrtca nimam pristojnosti, niti možnosti odločati o sprejemu otrok v vrtec.

Komisija odloča na podlagi kriterijev, ki so objavljeni in ovrednoteni s točkami v 11. in 12. členu zgoraj omenjenega pravilnika. Vsaka prispela vloga se ovrednoti s točkami. V primeru, da več otrok zbere enako število točk, se upošteva 12. člen pravilnika, ki vloge z enakim številom točk razvrsti glede na datum oddaje vloge. V primeru otrok, ki do 1. septembra tekočega leta ne dopolnijo enega leta, pa po starosti, prednost ima starejši otrok. Pravilnik največ točk dodeljuje vlagateljem, ki imajo stalno bivališče v občini Lukovica, zaposlenosti obeh staršev, in pa otrokom, ki do 1. septembra dopolnijo starost 11 mesecev. V prvih letih obratovanja vrtca se je hitro izkazalo, da starši v svojih vlogah navajajo lažne podatke o stalnem bivališču in zaposlenosti, zato je komisija predlagala sprejem dopolnitve pravilnika, kjer je zahtevano, da starši predložijo dokazilo o zaposlitvi in stalnem bivališču.

Kot vodja vrtca skozi celo leto skrbim za sprejem in evidentiranje vlog. Pred zasedanjem komisije poskrbim, da se vloge dopolnijo s potrebnimi potrdili. Starši morajo vloge dopolniti s potrdilom o zaposlitvi (žig in podpis delodajalca), vrtec pa po uradni poti pridobi potrdila o stalnem bivališču staršev in otrok.

Očitek, da sprejemamo otroke iz drugih občin, je neresničen. Kdor dvomi, lahko kadarkoli zahteva vpogled v zapisnik Komisije za spre-

jem otrok, h kateremu so priložena tudi potrdila o stalnem bivališču staršev sprejetih otrok. Res pa je, da so nekateri starši uradno prijavljeni na enem stalnem naslovu, dejansko pa živijo drugje. Vrtec nima pooblastil, pristojnosti, niti zakonske osnove, na podlagi katerih bi preverjal dejansko bivanje staršev. Vloga je točkovana na podlagi uradno prijavljenega stalnega bivališča. V tekočem šolskem letu imamo 4 otroke, ki nimajo stalnega bivališča v občini Lukovica. Dvema se je stalno bivališče spremenilo zaradi poznejše selitve in sta ob sprejemu imela stalno bivališče v naši občini. En otrok je v naši občini v rejništvu in je bil sprejet na podlagi priporočila Centra za socialno delo ter ena deklica v Krašnji, ki je bila sprejeta v šolskem letu 2006/2007 na prosto mesto, ker nihče od iskanega letnika ni želel sprejeti mesta v enoti Krašnja. V šolskem letu 2009/2010 ostaja le en otrok s stalnim bivališčem zunaj naše občine. Vrtec znova nima pooblastil ali zakonske osnove, na podlagi katere bi lahko izključil že sprejete otroke zaradi poznejše spremembe stalnega bivališča.

Vsakodnevno se kot vodja vrtca srečujem z željami in prošnjami staršev po pomoči pri vključitvi v vrtec. Glede na dejstvo, da tudi sama bivam v Občini Lukovica, sem prav vesela, da te pristojnosti oziroma možnosti nimam. Ko starši prinašajo vloge, jim lahko predstavim pravilnik in pogoje, ki jih le-ta zahteva. Seznanim jih lahko tudi z okvirnim številom prispelih vlog in prostih mest. Nikomur pa nisem obljubila vrtca mimo pravilnika in brez potrebnih potrdil. Zaradi svoje nemoči pri odločanju, sem izgubila tudi že kakšno »prijateljico«, ki bi želela, da bi sprejem potekal mimo zahtev pravilnika. V vrtcu bi bili najbolj zadovoljni, če bi lahko sprejeli vse otroke, žal pa smo letos daleč od tega. Razumem starše, ki vsakodnevno kličejo in izražajo jezo, obup in razočaranje. Hudo pa je, ko začnejo obtoževati, pisati laži in obračati dobronamerne besede.

Avtorja omenjenega članka naprošam, naj zahteva vpogled v Zapisnik komisije za sprejem otrok v vrtec Medo. Le tako bom najlažje utemeljila, zakaj otrok ni bil sprejet. Iz članka je mogoče razbrati, da bo otrok avtorja članka z mojo pomočjo dobil vrtec brezplačno, brez potrebnih potrdil in dokazil. Ne, to ni mogoče!

Tudi Svet šole je na svoji seji 27. 5. 2009 pri obravnavi pritožb ugotovil, da je Komisija za sprejem

otrok v vrtec Medo delo opravila korektno in ni bilo nepravilnosti v postopku, pri izbiri otrok za vključitev v vrtec in pri oblikovanju prednostne liste čakajočih otrok.

Močno upam, da se bo prostorska stiska vrtca rešila v najkrajšem možnem času, saj so naši otroci največje bogastvo, ki niso prav nič krivi za finančno krizo. Zadovoljni otroci pa se prav gotovo odražajo v zadovoljnih občanih.

Vprašanje uredništva

Kako to, da je ravno zdaj prišlo do take stiske s prostorom v vrtcu v naši občini? Do zdaj sem imela občutek, da teh težav ni bilo v taki meri, kot so sedaj.

(sprašuje Katarina Karlovšek)

Prostorska stiska se vleče že vse od same otvoritve vrtca leta 2002. Sprva je obratovalo pet skupin otrok, starih od 1 do 7 let, od tega sta bili dve skupini I. starostnega obdobja in tri skupine II. starostnega obdobja. Spomladi naslednjega leta smo odprli še eno skupino otrok, starih od 1 do 2 let. V šolskem letu 2003/2004 je naša šola začela izvajati program devetletnega šolanja, zato smo v vrtcu spet izvajali program predšolske vzgoje v petih skupinah. V vrtcu pa sta v zgornjem nadstropju zaživel dve skupini 1. razreda devetletne osnovne šole. V šolskem letu 2006/2007 smo s 1. septembrom začeli izvajati program predšolske vzgoje tudi na podružnični šoli Krašnja. V podružnični šoli Krašnja je z leti število šoloobveznih otrok močno upadlo, zato so bili prostori neizkoriščeni. Ker pa je bila v naši občini potreba po vpisu otrok v vzgojno-varstveno ustanovo zelo velika, smo se z ustanoviteljem dogovorili, da se v prostorih šole dve učilnici prenove v igralnici. Skupaj smo sprejeli 36 otrok. 1. 9. 2008 pa se je dvema skupinama pridružila še skupina najmlajših otrok. Tako danes enoto v Krašnji obiskuje 50 otrok. Danes naš Vrtec Medo skupaj obiskuje 145 otrok.

Kot lahko vidite, se je problematika nekako sproti reševala. Letos pa je bil močno povečan vpis opazen že v decembru, na kar smo občino ves čas opozarjali. Predvidevam, da je za tako množičen vpis več dejavnikov: eden je gotovo priseljevanje. S sprejetjem sprememb Zakona o vrtcih ima drugi otrok vrtec brezplačen, kar je tudi spodbudilo starše k vpisu otrok v vrtec. Predvidevam, da je tudi osveščenost staršev o kakovosti programov v vrtcih večja, zato se starši bolj množično odločajo za vpis, kot so se prej, pa tudi babice so danes večinoma še v službi, ko vnučki potrebujejo varstvo.

MATEJA OREHEK, POMOČNICA RAVNATELJICE

Ali ste vedeli?**Dr. Stanislav Bevk – 3. del**

Spominsko obeležje smo odkrili v soboto, 13. 06. 2009, na Veidrovem trgu v Šentvidu pri Lukovici. Tomaž Cerar

Kako plemenitemu človeku je bil dr. Stanislav Bevk, lahko med drugim razberemo tudi iz njegovega razmišljanja o lovcih in lovu.

Zagovarjal je **lovsko-viteško vedenje**, ki ga je običajno razdelil na dve poglavji, in sicer vedenje do sočloveka in vedenje do divjadi.

Vedno znova je opozarjal na **lovske šege in običaje**, ki jih je treba prenašati na mlajše člane zelene bratovščine.

Skoraj največkrat je v rabi vršiček, zelena vejica. Razločevati moramo tri skupine take rabe: vršiček na klobuku, na divjačini in na tleh.

Lovec je **prijatelj prirode in lovi naj iz ljubezni do divjadi, ki mu mora biti nad vse drugo**. Zagovarjal je etično izvajanje lova po nepisanih, v praksi uveljavljenih pravilih, ki pomenijo pravični lov na posamezne vrste divjadi. Čeprav je zagovarjal narodno-gospodarski vidik lova, pa je vendarle izpostavljal določena ekološka načela in naravovarstvene vidike lovstva. Izpostavljal je kulturni in sociološki vidik lova, ki krepi in utrjuje zdravje, vzgaja plemenito mišljenje in pripomore k dobrim medsebojnim odnosom.

Dr. Stanislav Bevk se je med prvimi zavzemal tudi za ustanovitev varstvenih parkov (alpski, sredogorski in barski) in varstva živali in rastlin v skladu z zakonom. Prepove naj se tudi pokončevanje redkih in za naše kraje tipičnih ter znamenitih živali in rastlin.

O lovu, za katerega ob tej besedi marsikdo pomisli na kaj drugega, le-ta vzgaja plemenito mišljenje, preudarnost, srčnost, urnost sklepanja, ljubezen do narave, krepi zdravje in utrjuje živce.

Kdo bi moral urejati vegetacijo v podmiljskem križišču?

Konec maja sem se peljal po bivši magistralni cesti proti Trojanam in pri vasi Podmilj opazil zagnana vaščana, ki kosita travo, pretežno na javnem zemljišču. Vprašal sem ju, zakaj to počneta, in sta odgovorila, da če občina ne poskrbi za urejeno in pregledno križišče na nevarnem odseku cestišča, morajo delo opraviti vaščani sami. ROK AVBELJ

Pojavlja se nam vprašanje, zakaj

nekatero predele naše občine občinski možje pogosto zane-marjajo?

Zato sem se odločil, da v glasilu javno pohvalimo g. Štefana in g. Toneta, ki tako vestno večkrat na leto čistita okolico in kosita travo v križišču Podmilj. Domačini pravijo: »Tudi v naši vasi je lepo videti urejeno okolico. In še lepše je takrat, ko pridejo na obisk prijatelji iz drugih koncev Slovenije in pohvalijo lepo urejeno okolico (tudi križišče).«

*Naj vaju obdaja ljubezen
in elegantno cvetje.*

Ljubljanska c. 72, Domžale, telefon: 01/72 26 520
www.cvetlicarnaomers.si

*Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA

V 85. letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica in teta

ANGELA VRANKAR

iz Prevoj pri Šentvidu, Pod hribom 46.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sodelavcem, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče, darove za svete maše ter vsem, ki ste nam kako drugače pomagali v teh težkih trenutkih.

Najlepša hvala g. župniku Andreju Svetetu za duhovno oskrbo v času njene bolezni in za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvaljujemo se dr. Marjanu Lobodi ter osebju dializnega oddelka UKC in nevrokirurgiji. Zahvaljujemo se tudi pevcem, praporščakom ter pogrebni službi Vrbančič.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo imeli radi ter jo med njeno dolgotrajno boleznijo obiskovali in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoci vsi njeni

*Ne jokajte ob mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite,
saj veste, kako trpel sem,
in večni mir mi zaželite.*

ZAHVALA

25. maja 2009 nas je v 73. letu zapustil naš dragi ata, dedi in stric

VINKO GRILJ st.

z Vrha pod Krašnjo 3

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrim sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, in vsem, ki ste ga obiskali v času njegove bolezni.

Iskrena hvala dr. Hacetu za vso pomoč. Zahvaljujemo se gospodu župniku Antonu Potokarju za lepo mašo in pogreb, cerkvenemu pevskemu zboru iz Krašnje, gospe Boži Požar in Francu Novaku za poslovilne besede ter pogrebni službi Vrbančič.

Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Bela tehnika

10% ceneje*

*Ob nakupu izdelkov v vrednosti 60 EUR ali več v vseh živilskih prodajalnah Mercator (razen franšiznih) in prodajalnah Hura! prejmete kupon za popust na izdelke bele tehnike v tehničnih prodajalnah Mercator.

 Mercator *60 let najboljši sosed*

Ponudba velja v času od 11. 6. do 1. 7. 2009 v prodajalnah M Tehnika s tovrstno ponudbo.